

பெண்ணின் ஞான

திசம்பாி 1999 □ இதழ் 20 □ ISSN 1391-0914 □ விலை ரூபா 20/-

பெண்களின் உரிமைக்கான இலங்கைச் சஞ்சிகை

போக்குவரத்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பொருளாடக்கம்

பால் நிலையும், போக்குவரத்தும்	2
எனது நாளாந்த நீண்ட பயணம்	4
சுகாதாரப் பராமரிப்புக்கு	
போக்குவரத்து	6
பெண்கள், நீர், தலைச்சுமைகள்	9
வனப் பொருளாதாரத்தில்	
பழங்குடி மக்களின்	
போக்குவரத்து முறைகள்	12
கல்கத்தாவுக்கும், அதிலிருந்தும்	
நாளாந்த புலம்பெயர்வு	15
சனசமூக தாபனங்களுக்கான	
பிரச்சினைகள்	18
ஏதிர்காலத்தில் சைக்கிளைப்	
பயன்படுத்தல்	19
நடமாட்டத்தில்	
தொடர்பு	22
பால்நிலை சக்தியிலான	
சபாக்குவரத்து	24
இப்படியும் ஒரு வதை	27
மலைப்பகுதிகளுக்கு - ஒரு	
‘ட்ரோலி’	31

ஆசிரியர் :

பத்மா சோமகாந்தன்

முகப்புச் சீத்திரம் :

நிர்மானிகா டியூஷனி

சீத்திரங்கள் :

ஶானகி சமந்தி

அச்சுப் பதிவு :

வைஹடெக் பிரின்ட்ஸ்

ஐதரவளிப்பு : SIDA

திசம்பர் 1999

இதழ் 20

வெளியீடு :

பெண்ணின் குரல்

21/25 பொல்லேஞ்கொட கார்ட்டின்ஸ்
கொழும்பு - 05

தொலைபேசி : 074 - 407879

ஈமெயில்: voice@slt.net.lk

சுமையைச் சம்பபடுத்தல்

ஜக்கிய ராஜ்யத்திலுள்ள சர்வதேச கிராமிய போக்குவரத்து அபிவிருத்திக் கருத்துமேடையின் சார்பில் தேசிய பால்நிலை, கிராமியப் போக்குவரத்துக் கொள்கை வழிகாட்டிகள் பற்றிய வடிவமைப்பு மீது 1999 ஜூன் 21 இலிருந்து 25 வரை ஆசியப் பிராந்திய கருத்தரங்கொன்றை வங்கா கிராமிய போக்குவரத்து கருத்துமேடை ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

ஆசியாவில் இருந்து ஆராய்ச்சியாளர்கள் மூன்று நாள் பயிற்சி அரங்கில் சந்தித்து, ஆசியாவில் இருந்து 12 விடய ஆய்வுகளைச் சமர்ப்பித்து, முடிவுகளை ஆய்ந்தனர். அந்துடன் கருத்தரங்குக்கு தயாராக முடிவுரைகளைத் தொகுத்தனர். இதன் பின்னர் உடனடியாக பயிற்சியரங்கு தொடர்ந்தது.

இக் கருத்தரங்கு ஆசியாவில் இருந்து 12 விடய ஆய்வுகளை அடக்கும் ஆராய்ச்சிக் கருத்திட்ட மொன்றின் உச்சநிலை என்பதுடன், அடுதியிலும், அபிகிக்காவிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட பரந்த ரீதியிலான ஆராய்ச்சியினாதும், கலந்தாய்வினாதும் பாகமாகும். ஆசிய ஆராய்ச்சியின் அடிப் படையிலான கருத்தரங்கானது பெண்கள் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டிய பரந்த ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சமற்ற போக்குவரத்துச் சுமைக்குள் ஆழமான நுண்ணறிவை வழங்கியதுடன், இந்த சமயின்மைக்கான காரணங்கள், அபிவிருத்தித் தலையீடுகளின் தாக்கங்கள், கடந்த தசாப்தத்தில் சமூக - கலாசார நிலைமைகளில் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றைப் பரிசீலித்தது. அரசாங்கத் திட்டமிடலாளர்கள், கொள்கை வகுப்போர், பால்நிலை நிபுணத்துவர்கள், போக்குவரத்து உயர் தொழில் புரிவோர், சனசமூக அபிவிருத்தி ஊழியர்கள் ஆகியோரைக் கருத்தரங்கு ஒன்றாகக் கொண்டு வந்தது. பங்கெடுப்பாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 53 என்பதுடன், 19 பேர் வெளிநாட்டினர் என்பதுடன், 34 பேர் இலங்கையர் ஆவர்.

பங்கெடுப்பாளர்கள் நேபாளம், ஜக்கிய ராஜ்யம், ஜக்கிய அமெரிக்கா, பாகிஸ்தான், இந்தியா, பங்களாதேஷ், பிலிப்பைன்ஸ், கம்போடியா, டென்மார்க், இலங்கை ஆகியவற்றைச் சேர்ந்தவர்களாவர்.

ஜக்கிய ராஜ்யத்திலுள்ள சர்வதேச அபிவிருத்தித் தினைக்களம், பொதுநலவரச மன்றம், உலக வங்கி ஆகியன இக் கருத்தரங்குக்கு அனுசரணையாக விளங்கின.

பால் நிலையம், போக்குவரத்தும்

கணேஷ் காமர்

‘நேபாளம் தொடர்பில் கிராமியப் போக்கு வரத்து தலையீடுகளில் பால்நிலைக் கரிசனைகள் புதியனவாகும்’. 1956இலிருந்து நேபாளத்தில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் போக்குவரத்து திட்டமிடல் அம்சத்தின் அடக்கத்தின் மதிப்புரையின் ஊடாக இக் கூற்றினை தாங்குவதற்காக செயற்றிற்றுக்கான சாட்சியத்தை இவ்வாய்வு பகிர்கின்றது. தற்போதைய ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 2002 வரை நீடிக்கவுள்ளதுடன், இரு கிராமியப் பகுதிகளில் களவேலை மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாய்வின் ஆராய்ச்சி அடிப்படையிலான ஒப்பீடு ஒன்று மலைசார் ந் த பகுதிகளிலும், தெரை என்ற கிராமிய சமவெளிப் பகுதியிலும் இடம்பெறுகின்றது.

நேபாளத்தின் கிராமவாசிகள் அதிகளுக்கு நேரத்தைப் பிரயாணத்திலும், போக்குவரத்திலும் செலவழிக்கிறார்கள். அத்துடன், இதற்காக கடினமான பிரயாசைக்கும் உட்படுகின்றார்கள். பின்வரும் வினாக்களுக்கான விடைகளை அறிய ஆராய்ச்சி முயன்றுது.

- ❖ எவ்வாறு பெண்களாலும், ஆண்களாலும் சுமையானது பங்கிடப்படுகின்றது.
- ❖ அவர்களது போக்குவரத்துத் தேவைகள் என்ன?
- ❖ கொள்கையிலும், திட்டமிடலிலும் பால்நிலை அம்சங்கள் கணக்கெடுக்கப்படுகின்றனவா?
- ❖ கிராமிய சுனத்தொகை மீது, பல தரப்பட்ட போக்குவரத்து தலையீடுகள் என்ன தாக்கத்தினைக் கொண்டிருந்தன?

நேபாளத்தில் போக்குவரத்தின் கஷ்டம், கடின பிரயாசை, செயற்றிற்றினின்மை ஆகியன குறிப்பிடத் தக்கதொரு அம்சமாகும் என்பதுடன், மிகவும் தூரிதமான பொருளாதார, சமூக அபிவிருத்தியைச் சாதிப்பதற்கு பிரதான தடையாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மலைசார்ந்த பகுதிகளில் உள்ள குடியேற்றங்கள் பொதுவாக பரந்தும், ஜதாகவும் விளங்குவதுடன், பிரயாணத்தின் பிரதான முறையாக நடந்து செல்வதே விளங்குகின்றது. ஆட்கள் கமந்து செல்லும் முறையினாலேயே பொருட்கள் கொண்டு செல் லப்படுகின்றன. பெருமளவு சமுதாயங்கள் வீதியோன்றைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வீதியை மோட்டார் வாகனங்கள் அறவே உபயோகிக்க முடியாது. மக்களினதும், பொருட்களினதும் இடப்பெயர்ச்சி அதிக உடல்நியான கஷ்டத்தினைச் சம்பந்தப்படுத்துகின்றது.

சமவெளிகளில் ஒன்றுடன் ஒன்றும், வெளி உலகத்துடனும் ஒற்றையடிப்பாதைகள், அல்லது பரந்த சுவடுகள் ஆகியவற்றின் வலைப்பின்னல் ஊடாக தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்ற குடியேற்றங்களின் கொத்தணிகள் உள்ளன. இவை தேவைகளுக்கு ஏற்ப, காலத்துக் காலம் உருவாகியுள்ளன. உள்ளூர் மக்கள்

தாமாகவே இவற்றைத் தரமுயர்த்த செப்பனிடுகின்றனர். இதனால் மிருகங்களினாலான இழுவை வண்டிகளும், கை வண்டிகளும், பொதி கமக்கும் மிருகங்களும் இவற்றை உபயோகிக்க முடிகின்றது.

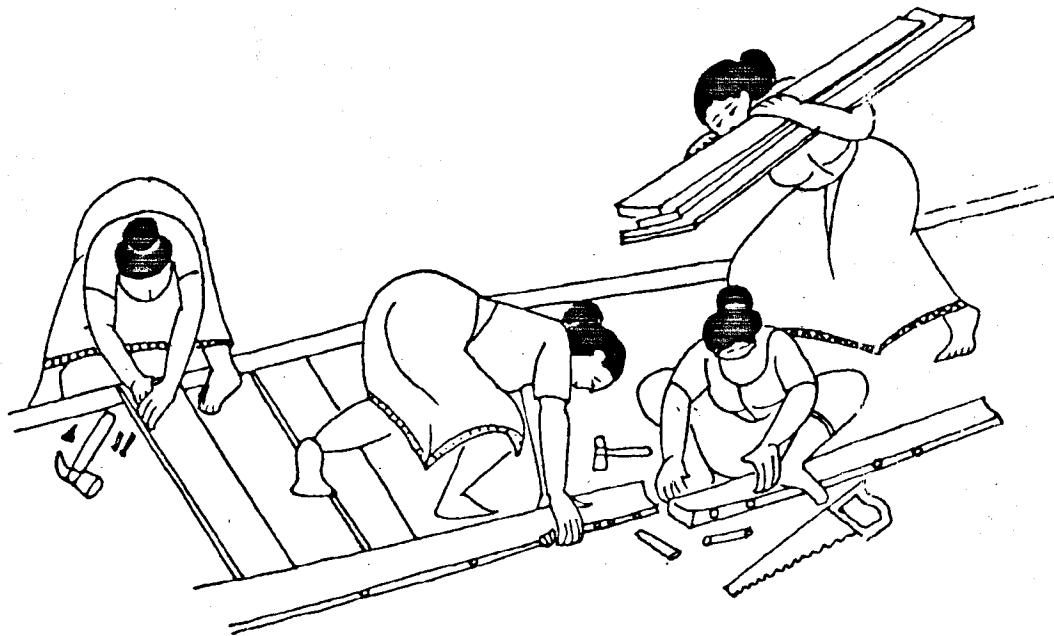
மலைசார் ந் த பகுதிகளில், பிரயாணக் கஷ்டமானது தனிப்படுத்தலுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளதுடன், தெரையில் மலேஸியா தொற்று நோய் ஒரு பிரச்சனையாக விளங்குகின்றது. இதனுடன் வடக்கு / தெற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளின் பருவகால வெள்ளமும் இணைந்து, பகுதிகளுக்குள்ளும், வெளி உலகத்திற்கு செல்வதற்கும், வருவதற்குமான இடப்பெயர்வையும் மட்டுப்படுத்துகின்றது.

1950களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து ஆரம்பமாகும் திட்டமிடப்பட்ட அபிவிருத்திக்கு ஊக்கமளிப்பதற்காக போக்குவரத்தை முறையாக முன்னேற்ற முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தொடர்பில், பிரதான நெடுஞ்சாலைகளுக்கான ஊட்டி வீதிகள் போன்ற கேந்திர முக்கியத்துவமான வீதிகளுக்கும் மற்றும் நீண்ட தூர உய்ப்புக்கு (havilage) வான் பயணத்திற்கும் சீரான முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. உட்பகுதிகளுக்கிடையிலான நடமாட்டத்திற்கு சுவடுகள், உள்ளூர் வீதிகள், தொங்கு பாலங்கள் ஆகியனவற்றின் மீது வலியுறுத்தல் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

1980களில் குறைந்த ஆகுசெலவிலான கிராமிய வீதிகளும், அதிக சூழல் ரீதியில் நட்புறவுடனான அனுகுமுறைகளும் தோன்ற ஆரம்பித்தன. ஆனால், எந்தவொரு போக்குவரத்து திட்டமிடலும், கொள்கை ஆவணங்களும் “பால்நிலை” பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை எனக் கட்டுரையாளர் முடிக்கின்றார். “பால்நிலை கூருணர்வு அற்றது என்ற ரீதியில் விடயமானது கையாளப்படுகின்றது.”

தேசிய அபிவிருத்தியில் பெண்கள் பங்கில் ஏதாவது அங்கீகாரத்தை ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1980 - 85) மட்டுமே கொண்டுள்ளது. ஆனால், இந்த ஆவணம் பெண்களின் பிரச்சனைகளை இனக்காணத் தவறுகின்றது. இதைத் தொடர்ந்து வந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் பெண்கள், அபிவிருத்தி ஆகியன பற்றி தெளிவான பிரகடனங்களைச் செய்தன. ஆனால், பெண்கள் வகுக்கக் கூடிய குறிப்பிடத்தக்க பங்குகளில் எவற்றையும் அங்கீகிக்கத் தவறியுள்ளன. அவர்கள் தேசத்தைக் கட்டி எழுப்புவதில் சம்பந்தப்படவில்லை என்றும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பெண்களின் பங்களிப்பை அங்கீகரிக்கவில்லை என்றும் திட்டம் அனுமானிப்பதாகத் தெரிகின்றது. தற்போதைய திட்டமே (1997-2002) பால்நிலை மீதான அடிப்படையிலான பாகுபாட்டுப் பிரச்சனைகளை கவனத்தில் எடுப்பதினை ஆரம்பித்து வைக்கின்றது.

வீடு, குடித்தன, கமத்தொழில், போக்குவரத்து

ஆகிய பல்வகைப்பட்ட பணிகளில் ஆண்களை விட பெண்களின் தொழில்க்குமை மிகவும் பரந்தனவில் பரம்பி இருப்பதை கிராமியப் பகுதிகளில் ஆண்களினாலும், பெண்களினாலும் வகிக்கப்படும் பங்குகள் வெளிப் படுத்துகின்றன. கிராமியப் பகுதியில் வீதி ஒன்றைக் கட்டுவது பிரயாண, மற்றும் போக்குவரத்துப் பணிகளின் முழுமையான பங்கில் மட்டும் குறிப் பிடப் பட்ட தாக்கங்களை கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால் ஆண்களும், பெண்களும் எடுக்கும் பிரயாண, போக்குவரத்துப் பணிகளின் பங்கு மீதே கொண்டுள்ளதாகவும் இது மலைப்பகுதிகளுக்கும், தெரைக்கும் இடையில் வேறுபடுவதாகவும் அறிவிக்கப்படுகின்றது.

சந்தை நிலையத்துடன் கிராமத்தை கிணைப்பதற்கு நிருமாணிக்கப்பட்ட கிராமிய வீதி பற்றிகளவேலை அறிவிக்கின்றது. இவ்வீதியானது கிராமத்தை ஒரு மனித்தியாலத்தினால் மோட்டார் வாகனங்களுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு வந்தது. அந்துடன் இன்னும் அதை நெருக்கமாகக் கொண்டுவருவதற்கு திட்டங்கள் உள்ளன. பால்நிலையைக் கருத்திற்கெடுக்காமல் நீண்ட தூரப் பிரயாணம் இலகுவாகியுள்ளது. சந்தைக்கான சிறந்த அடைதலுடன், பாற்பன்றை உற்பத்திகளுக்கான கிராக்கி திட்டங்கள் அதிகரித்துள்ளது, இத் தேவையைத் திறுப்பிப்படுத்துவதற்காக, அதிகளுப் பசுமாடுகளை கிராம மக்கள் வளர்க்கிறார்கள். இது குடித்தனச் சுமைகளை அதிகரித்துள்ளது. பிரயாணமும், போக்குவரத்து தொடர்பான பணிகளும் அதிகரித்துள்ளதுடன், இது ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் இடையில் சரிசமான விதத்தில் பங்கிடப்படவில்லை. அதிகரித்த சுமையை பெண்களே ஏற்றுள்ளார்கள்.

மறுபுறத்தில் தெரையில் (சமவெளிகளில்)

மோட்டார் வாகனங்கள் செல்லக்கூடிய தரத்திற்கு அண்மையில் உயர்ந்த மட்ட மண் கவடுகளையும், உள்ளூர் மக்களால் கட்டப்பட்ட மண் கவடுகளையும் கொண்ட சந்தி ஒன்றில் கிராமம் ஓன்றுள்ளது. மோட்டார் சைக்கிள்கள், பாரமற்ற ஜீப்கள், மினிபஸ்கள் போன்ற மேலும் மோட்டார் வாகனங்களின் அறிமுகத்திற்கு செப்ப னிடப்பட்ட வீதி நிலைமையானது வசதியளித்துள்ளது.

சந்தை நிலையத்திற்கு கிரமமான பஸ் சேவை ஒன்று தற்போது உள்ளதுடன், கிராமமானது சூழ்வுள்ள பகுதிகளுக்கு முக்கியமானதொரு சக்தியாக தற்போது செயல்படுகின்றது. மோட்டார் சைக்கிள் சொந்தக்காரர்கள் திட்டங்கள் அதிகரித்துள்ளதுடன், சகல வகையிலான கடைகளின் எண்ணிக்கையும் கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளது.

போக்குவரத்துப் பணிகள் குறைந்துள்ளதாக உணரப்படுவதுடன், மேலும் அதிகளுப் பெண்கள் இப்போது சைக்கிள்களை செலுத்துவதுடன், அவர்களது நடமாட்டம் கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளது. அதே வேளை, பிரயாண போக்குவரத்துப் பணிகளைப் பொறுப்பேற்பதில் சில மாற்றங்கள் அவதானிக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, விறகைச் சேகரிப்பதற்கு ஆண்கள் சைக்கிள்களை உபயோகிப்பது, புதியதும், கிரமமானதுமான ஒரு நிகழ்வாகும். இது குடித்தன மட்டத்தில் பொறுப்புக்களின் பால்நிலைப் பெயர்வைக் குறித்துக் காட்டக்கூடும். பெண்கள், விசேஷமாக இளம் பெண்கள் சிறிய சுமைகளைக் காவுவதற்காக சைக்கிள் களை உபயோகிக்கிறார்கள். பிரயாண, போக்குவரத்துப் பணிகள் முழுமையான அளவில் அதிகரித்துள்ளதுடன், மலைப் பகுதிகளில் போன்று மேலதிக சுமையைப் பெண்கள் சரிசமனற்ற விதத்தில் எடுக்கின்றார்கள்.

எனது நாளாந்த நீண்ட பயணம்

ரேகா பாரவே, சங்கீதா செரல்ரோவா

இந்தியாவைச் சேர்ந்த, அஹமதாபாத்தில் ‘சேவா’வினால் (SEWA - கயதொழிலான பெண்கள் சங்கம்) முகங்கொடுக்கப்படும் அழுத்தமான போக்கு வரத்துப் பிரச்சினைகள் தொடர்பான சாஸ்றினை இவ்வாய்வு சமர்ப்பிக்கின்றது. இப் பெண்கள் தீவிரமான அடைதல் கட்டுப்பாடுகளையும் போக்குவரத்து மட்டுப் படுத்தல்களையும் அனுபவிப்பதுடன், அது பெண்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையின் ‘கதைகளை’ உள்ளடக்கும் அழிவின் தளக்கோளமானது, பெண்களுக்கான நாளாந்த கடின உழைப்புக்கு இப்பிரச்சனைகள் எவ்வாறு பெயருகின்றன என்பதற்கான தெளிவான உள் நோக்கினையும் வழங்குகின்றது.

ஏழாம்பத்தில் அழிவானது அடிப்படை உண்மைத் தனத்தை வழங்குகின்றது. அதாவது ‘சேவா’ வங்கியின் வாடிக்கையாளர்களின் வாழ்க்கை போக்குவரத்து தொடர்பான பிரச்சனைகளினால் மிகவும் பாரதாரமாகப் பாதிக்கப்படும் சிலவாக விளங்கும் அதே வேளை, தமது வாழ்க்கை இதைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ளது என்ற உண்மை நிலவுகின்ற போதிலும், தமது வாழ்க்கையில் ‘புறம்பானதோரு அம்சமாக’ போக்குவரத்து விளங்குகின்றது என்பதைக் கூட பெண்கள் தாமாகவே அறிந்து வைத்திருக்கவில்லை. பிரயாணம் செய்த தூரம் போன்ற கருத்துக்கள் தமது நாளாந்த வாழ்க்கையில் அதிகாவில் தொடர் பிளைக் கொண்டுள்ள பணிகள் மீது ‘செலவழிக்கப்படும் நேரம்’ தொடர்பில் எண்ணுவதற்கு முனையும் பெண்களுக்கு சிறிதளவு அர்த்தத்தையே கொண்டுள்ளது.

வருமானத்தைத் தோற்றுவித்தல், பொழுது போக்கு, சமூகக் காரணங்கள் ஆகியவற்றுக்காக எவ்வகையான போக்குவரத்தைப் பெண்கள் உபயோகிக்கிறார்கள் என்பதை அழிவு பரிசீலிக்கின்றது. அது பின்வருமாறு கேள்வி எழுப்புகின்றது: “இந்தப் போக்குவரத்து தீர்மானங்கள் ஏன் எடுக்கப்படுகின்றன? வேறு வகையில் சொல்லுதென்றால், பெண்களின் போக்குவரத்து தீர்மானங்கள் பொருளாதார, கலாசார, பால்நிலை அடிப்படையிலான கரிசனைகளினால் பாதிக்கப்படுகின்றனவா?”

சான் றினைப் பெறுவதற்காக மூன்று பொறிநுப்பங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அவை: இரண்டாம் நிலை ஆராய்ச்சி (பிரதானமாக ‘சேவா’ பின்னனித் தகவல்), தனிப்பட்ட பெண்கள் பற்றிய ஆறு விடய அழிவுகள் (உடைகள்/ பாத்திரங்கள் இழுவை வண்டித் தொழிலாளர், பெருக்குபவர், கந்தல்

பொறுக்குபவர், கமக்காரர் போன்றோர்), எழுந்தமான ரீதியில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட 79 ‘சேவா’ வங்கியின் வாடிக்கையாளர் களிடமிருந்து கேள்விக் கொத்துப் பதிலிறுப்புக்களில் இருந்து சேகாக்கப்பட்ட அளவிட்டுத் தரவு.

அறிக்கை நான்கு பாகங்களாக சமர்ப்பிக்கப் படுகின்றது. முதலாவது பாகம் மேலே விபரிக்கப்பட்டவாறு முறைமையியலை விபரிக்கின்றது. அதே வேளை இரண்டாவது பாகம் புவியியல் மற்றும் குடிநிலைப் புள்ளிவிபரப் பின்னணியையும், விரிவான ஆராய்ச்சி முடிவுகளையும் வழங்குகின்றது.

சகல பெண் பதிலிறுப்பாளர்களும் பொருளாதாரத்தின் முறைசாரா துறையில் ஊழியர்கள் எப்பதுடன், அவர்களது மாதாந்த வருமானம் சராசரியாக 1300 ரூபா என்ற ரீதியில் 0 ரூபாவுக்கும், 5000 ரூபாவுக்கும் இடையில் விளங்கியது. நகர, மற்றும் கிராமிய ஊழியர்கள் மாதிரியில் இவர்கள் பிரதிநிதித்துவம் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வருமானம் தோற்றுவிக்கும் செயற்பாடுகளிலும், இச் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்த வீட்டு வேலைகளிலும் வாரமொன்றுக்கு ஆறு, அல்லது ஏழு நாட்களுக்கு ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் பொதுவாக 19 மணித்தியாலங்கள் வரை வேலை செய்கிறார்கள். 40 கிலோ கிராம் வரை தமது தலைகளிலே பெண்கள் சுமைகளைக் காவுவதுடன், போக்குவரத்தின் பிரதான முறையாக நடந்துசெல்ல விளங்குகின்றது. ‘போக்குவரத்துச் செலவுகளைக் குறைப்பதற்காக மிகவும் கஷ்டமான முறையில் அடையக் கூடிய ஏதாவது இடத்திற்கும் நடக்கின்றோம்’ என நேர்முகம் காணப்பட்ட பெண்கள் பலரும் தெரிவித்தனர். ஆறு பெண்களின் ‘பிரயாண தினக் குறிப்புக்களை’ அடக்கியுள்ள நான்காவது பாகத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள சகல பெண்களுக்கும் இது நிச்சயமாக பொருந்துகின்றது.

நடந்து செல்வதற்கு அடுத்ததாக அதாவது இரண்டாவதாக பஸ், அல்லது ரிக்ஷோ போன்ற வேறு போக்குவரத்து முறைகள் விளங்குகின்றன. பெண்களுக்கான போக்குவரத்தின் இரண்டாவது மிகவும் முக்கிய முறையாக விளங்கும் இது அவசரகாலங்களின் (சுகாதார காரணங்கள் போன்றவற்றுக்காக) போது, அல்லது இடைக்கிடை பஸ்சை உபயோகிப்பதற்கு பெண்களால் ஈடுபடும் வருமானம் போதுமானதாக விளங்கும் போது மட்டுமே உபயோகிக்கப்படுகின்றது.

சராசரியாக பெண்களின் 30 சதவீதத்திற்கும் குறைந்த வருமானம் ஒவ்வொரு மாதமும் போக்குவரத்தில்

செலவழிக்கப்படுவதுடன், நாளொன்றுக்கு 10 மணித்தி யாலங்கள் வரை நடமாடுவதன் விளைவாக உடல்ரீதியான பிரச்சனைகளால் பெருமளவு பெண்கள் கஷ்டப்படுகின்ற போதிலும், உயர்ந்த விகிதாசாரத்தினர் (80 சதவீதத்திற்கு மேல்) வாகனம் இன்மை, பொது போக்குவரத்திற்காக நீண்ட நேரம் காத்திருத்தல், அல்லது உடல்ரீதியான பிரயாசச அகியவற்றுக்கு முன் பொது போக்குவரத்துச் செலவினங்களைத் தம்மால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது எனக் குறிப்பிட்டனர். தமது சொந்த சுகாதாரத்திற்கு பொது போக்குவரத்து முறையை பெண்கள் உபயோகிப்பதை விட சுகாதாரக் காரணங்களுக்கு அதை குடும்ப அங்கத்தவர் ஒருவரே பெரிதும் உபயோகிக்கின்றார் என்ற உண்மை பதிலிறுப்பவர் மத்தியில் இருந்து கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட்டது.

தமது போக்குவரத்துக் கஷ்டங்களை மேம்படுத்துவதற்கு பெண்களால் தெரிவிக்கப்பட்ட சார்பான பரிகாரங்களில், தமக்கு (58.22 சதவீதத்தினர்) புதியதொரு வாகனம் உதவிபுரியும் என்பதில் பெரும்பாலானோர் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர் என்பது உள்ளடங்கியுள்ளது. இத்தொகை 100 சதவீத வீட்டு அடிப்படையிலான ஊழியர்களை அடக்குவதுடன், புதியதொரு வாகனம் ‘தமக்கு உதவி புரியும்’ என இவர்கள் உணர்ந்த அதே வேளை, இதை 92.86 சதவீத ஒரும்பநிலை உற்பத்தியாளர்கள் (கமக்காரர்கள்) உணர்ந்தார்கள். வியாபாரத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து இது சைக்கிளாக அல்லது தள்ளு வண்டியாக (தலையில் கமையைக் காவுவதை, அல்லது வண்டிலொன்றை கேள்வுக்கு எடுப்பதை விட), ரிக்ஷோவாக (வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் உபயோகமானது), அல்லது மாட்டுவண்டிலாக இது விளங்கும். எனினும் பின்னையவர்களான கிராமிய

வகுதியினர், பால்நிலை/கலாசார அடிப்படையிலான மட்டுப்படுத்தல்களின் அடிப்படையில் தாங்களே ஒன்றை (பலதரப்பட்ட மட்டங்களில் நகரத்தில் இது நிலவுகின்றது) உபயோகிப்பது பற்றி மிகவும் தயக்கத்துடன் விளங்கினார்கள்.

முன்றாவது பாகத்தில், அறுமதாபாத் மாநகர போக்குவரத்துச் சேவையுடன் (அ.மா.போ.சே.) ஒரு தொடர்பு உள்ளதுடன், இது அறுமதாபாத்திலேயே போக்குவரத்து நெரிசலினதும், மாசுபடுத்தலினதும் பரந்த கரிச்சனைகளைக் கொண்டு வருவதுடன், இது பெண் பதிலிறுப்பாளர்களைப் பாரதாரமாகவும் பாதிக்கின்றது. அத்துடன், கொள்கை மட்டத்தில் இது உணரப்பட்டால், அவசரமாகக் கவனத்தில் எடுக்கப்படுவது அவசிய மானதாகும். அதன் பிரயாணிகளில் 29 சதவீதத்தினர் மட்டுமே பெண்களாவர் என்பதை அ.மா.போ.சே. ஆய்வு கண்டறிந்தது. ஏன்? ‘நேரம், ஆரோக்கியம் ஆகியவற்றை இழந்து, பெண்கள் பணத்தை மீதப்படுத்துகிறார்கள்’ என்பதையும், பஸ் ஒன்றை எடுப்பதற்கான பாரிய தடையாகவுள்ளது செலவாகும் என்பதையும் இவ்வாய்வு கண்டறிந்துள்ளது. புதிய வாடிக்கையாளர்களைக் கவர்வதற்காக அ.மா.போ.சே. மறுசீரமைப்பதற்கு நம்பிக்கை கொண்டுள்ள வேளை, பொது பஸ்களை உபயோகிக்கும் உறுப்பினர் களுக்கு சலுகையைப் பெறுவதற்கு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு ‘சேவா’வுக்கு விரிவெல்லை இருக்கக் கூடும்.

ஆய்வு செய்யப்பட்ட பெண்களின் வாழ்வில் போக்குவரத்து ஒரு புறம் பான பிரச்சனையாக விளங்கவில்லை என்ற போதிலும், எமது பதிலிறுப்பவர்களின் உயர்தொழில், மற்றும் தனிப்பட்ட வாழ்வில் இது முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சுகாதாரப் பராமரிப்புக்கு போக்குவரத்து

தாங்கள் சமரநாயக்க, குரும் குருப்பு

ஆரம்ப நிலையிலானதும், குணப்படுத்தக் கூடியதுமான சுகாதாரப் பராமரிப்பை அடைவதில் பெண்களின் போக்குவரத்துத் தேவைகளை கண்டிமாவட்டத்தில் உள்ள மீகஹுமத கிராமத்தில் உள்ள போக்குவரத்து உள்ளகமைப்பு எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றுகின்றது? மீகஹுமதவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய் வொன் றின் அடிப்படையை அவ் வினா எழுப்பியுள்ளது.

ஆரம்ப நிலையிலானதும், குணப்படுத்தக் கூடியதுமான சுகாதாரப் பராமரிப்பை அடைதலுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள பிரதான தர்க்கமானது முக்கியமானதாகும். ஏனெனில், பெண்கள் பால் நிலையில் வரையறுக்கப்பட்ட உற்பத்தித் திறன், மற்றும் இனப்பெருக்கக் கடமைகள் ஆகியன தமது குடும்பங்களுக்கு உணவுட்டி, போவிக்க வேண்டும் என்பதுடன், சுகாதாரப் பேணுவதற்கான பொறுப்பையும் அவர்களுக்கு வழங்குகின்றது.

கிராமமொன்றில் இது குறிப்பிடத்தக்களவில் இவ்வாறானதாகும். இங்கு சனத் தொகையில் அரைவாசிப் பேரளவில் குழந்தைப் பேற்று வயத்தைக் கொண்ட பெண்களை அடக்குகின்றமையால், பேறுகாலத்திற்கு முற்பட்ட, மற்றும் பேறு காலத்திற்கு பிற்பட்ட மருத்துவ வசதிகளுக்கான அவசியத்தை அதிகரிக்கின்றது. குழந்தைகளின் வாழ்தகவு, தடுப்புசியேற்றல், குடும்பத் திட்டமிடலுக்கான அடைதல், தாய்க்குரிய பராமரிப்பு ஆகியவற்றின் பிரச்சனைகள் சனசமூகத்தின் வேறு தேவைகளாக ஒதுக்கி வைக்கின்றன.

கண்டிமாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள சில பாரம்பரிய கிராமங்களில் ஒன்றாக மீகஹுமத விளங்குகின்றது. கிராமத்தின் மூலங்கள் தெளிவாக நிறைவேற்றுவதற்காக அமைந்துள்ளது. ஆனால், 1958இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஹசலக கமக்காரர் மீன் குடியேற்றத்தின் பாகமாக 10 குடும்பங்கள் இங்கு இடம் பெயர்ந்ததாகப் பதிவாகியுள்ளது. 56 பெண்த குடித்தனங்களைச் சனசமூகம் கொண்டுள்ளது.

வருடமொன்றுக்கு ஒரு தடவை செய்கையிலான நெல் உற்பத்தி பிரதான கமத்தொழில் செயற்பாடாக விளங்குகின்றது. மேட்டு நிலங்களில் வெட்டி, எரித்தல் செய்கையும், சமயாசமய கூலித் தொழிலும் இரண்டாம்

நிலை வருமான மூலங்களாகும். மேட்டு நிலப் பகுதிகளை வழைமையாக ஆண்கள் துப்புரவாக்குகின்ற போதிலும், அவற்றில் மரக்கறி செய்கைக்கான பிரத்தியேகப் பொறுப்பு பெண்களையே சார்ந்ததாகும். நெற்செய்கையில் சரிசமான எண்ணிக்கையில் ஆண்களும், பெண்களும் சம்பந்தப்பட்டுள்ள போதிலும், நெல், சாமை ஆகியவற்றின் அறுவடையையும், பதப்படுத்தலையும் கிராமத்தில் இருந்து சமார் 3 - 4 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள ஆலைகளுக்கு பெண்களே கொண்டு செல்ல வேண்டியுள்ளது.

1997-98இல் பிரதான வீதிக்கான அடைதல் வீதிக்காக கிராமத்தவர்களில் இருந்து ஏற்பட்ட அதிக அழுத்தத்தின் விளைவாக இத்தகைய வீதியை நிருமாணிப்பதற்காக பிரதேச சபையுடன் (தெரிவு செய்யப்பட்ட சனசமூக உறுப்பினர்களைக் கொண்ட உள்ளூராட்சி சபைகள்) இவை இம்மட்டத்தில்

உள்ளகமைப்பு வசதிகளின் சகல அம்சங்களுக்கும் பொறுப்பாகும்) இணைந்து கிராமத்தில் உள்ள அரசு சார்பற்ற தாபனமொன்று கருமமாற்றியது. மருத்துவ வசதிகளுக்கான சிறந்த அடைதலுக்கான சனசமூகத்தின் தேவையே அவர்களது பிரதான நியாயப்படுத்தல்களில் ஒன்றாகும்.

கிராமத் தாபனங்களில் பங்கெடுப்பதற்கான அவசியத்தைப் பெண்கள் தெரிந்துவைத்திருந்த போதிலும், பணியாற்றுவதற்கான கல்வியறிவின்மை, கல்வியை அடையமுடியாமை ஆகியன நடைமுறையில் உள்ள தாபனங்களில் பங்கெடுப்பதை, அல்லது அவர்களது தேவைகளை மேம்படுத்துவதற்கு தன் னிச்சையான பொது ஆர்வக் குழுக்களை அமைப்பதைத் தடை செய்தது.

இக்கிராமத்திற்குச் சொந்தமாகவுள்ள பிரிவில் தற்போது இரு ‘அ’ வீதிகள் உள்ளன (தற்போதைய தலைநகரங்களுடன் தற்காலிக தலைநகரங்களை இணைப்பதுடன், பின்னையது வலைப்பின்னல் ஒன்றுடன் இணைந்து). பிரதான வீதி கிராமத்தில் இருந்து 12 கி.மீ தூரத்தில் உள்ளது. இது ‘கிரவல்’ போடப்பட்ட இரு அடைதல் வீதிகளுடன் இணைந்துள்ளது. பிரதான வீதியில் இருந்து ஓர் அடைதல் ஒற்றையடிப் பாதை ஆறு ஒன்றைக் கடப்பதுடன், இந்த ஆறு அடிக்கடி பெருக்கெடுத்து, கடப்பதற்கு கஷ்டத் தை விளைவிக்கின்றது. கிராமத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் இறுதி ஒற்றையடிப்பாதை ஒடுக்கமானதுடன், பெருமளவு செங்குத்தான படிக்கட்டுகளையும் கொண்டதாகும். வயல்களுக்குச் செல்வதற்கும், உற்பத்தியை ஏற்றி இறக்குவதற்கும், குளிப்பதற்கும் ஒற்றையடிப் பாதைகளை ஆண்கள் உபயோகிக் கிறார்கள். கமத் தொழில் செயற்பாடுகளுக்கும், வீட்டு உபயோகத் திற்கு நீரைச் சேகரிப்பதற்கும், உடுப்புக்களைத் தோய்ப்பதற்கும், குளிப்பதற்கும் ஒற்றையடிப்பாதைகளைப் பெண்கள் உபயோகிக் கிறார்கள். அவர்கள் விற்கையும், மருத்துவத்திற்கான மூலிகைகளையும் சேகரிக்கிறார்கள், பாய்களைப் பின்னுவதற்கு கோரைகளைச் சேகரிக்கிறார்கள், தமது உறவினர் களுடன் சமூக உறவுகளையும் பேணுகின்றார்கள்.

கமத் தொழில், உள்ளூர், கிறவல் ஆகிய வீதிகளில் தனியார் பஸ் சேவைகள் தொழிற்படுவதுடன், பொது பஸ் சேவையை விட இவை கிராமவாசிகளால் பெரிதும் கிரமமாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், ‘வேன்’கள் நெரிசல்மிக்க நேரங்களில் மட்டுமே ஒடுவதுடன், பொருட்களுடனும், பிரயாணிகளுடனும் அளவுக்கு மீறி நிரம்பி வழிகின்றன. சாமான்களை வாங்குவதற்கும், கமத் தொழில் உற்பத்தியைப் பதப் படுத்துவதற்கும், சுகாதாரப் பராமரிப்புச் சேவைகளை அடைவதற்கும் கிராமத்திற்கு வெளியே பெரிதும் கிரமமாக தாம் பிரயாணம் செய்வதாக மக்கள் குறிப்பிட்டனர். மேலதிக வீதி உள்ள போதிலும்,

உள்ளகமைப்பு இன்னும் மோசமானதாகும். ஒரு தாய் தனது பிள்ளையை குமார் 6 கி.மீ. தூக்கிக் கொண்டு, உடவுத்த ஆஸ்பத்திரிக்கு சென்று, அங்கு மருத்துவக் கவனத்தைப் பெறுவதற்கு நான்கு மணித்தியாலங்கள் வரை காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. குழந்தைப் பேற்றுக்கு முந்திய மாதாந்த வருகை தரல்களுக்காக சிகிச்சை நிலையத்திற்கு குடும்பமொன்று சைக்கிளைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருக்காவிடில் கால்நடையாகச் சுற்றிச் செல்வதென்றால், ஏழு மணித்தியாலங்களுக்கு மேல் எடுக்கின்றது. இங்கு 72 சதவீதக் குடும்பங்கள் சைக்கிள்களைச் சொந்தமாக கொண்டிருப்பதனால், இவ்வாறான பயணங்கள் அதி விரைவானதாகும்.

போதிய அடிப்படை உள்ளகமைப்பின்மை, ஆரம்பநிலை சுகாதார பராமரிப்பு நிறுவனங்கள் இன்மை ஆகியவற்றையிட்டு பெண்கள் பழி சுமத்தினார்கள். பாரம்பரிய சுகாதார பராமரிப்பு அமைப்பு ஒன்றின் மீது சனசமூகம் ஒரு காலத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்ததாக கட்டுரையாளர்கள் கண்டறிந்தனர். நம்பிக்கைகளினதும், மதச் சடங்குகளினதும், மற்றும் மூலிகைகள், இயற்கைப் பதார் ததங்கள் ஆகியவற்றின் உபயோகத்தின் அடிப்படையில் பாரம் பரிய குணப் படுத்தும் முறைகளினதும், பாரம்பரிய பிறப்பு செவிலித் தாய்மார் களினதும் இணைப்பே இப்பாரம் பரிய அமைப்பாகும். எனினும் ஒருங்கிணைப்பு, நவீன மயப்படுத்தல் ஆகியவற்றின் நடைமுறையுடன் இரு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இந்தப் பாரம்பரிய அமைப்பானது படிப்படியாக சிதைந்துள்ளது. இப்போது, அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் மேற்கத்தைய மருத்துவ சிகிச்சையளிப்பு, ஆரம்பநிலை சுகாதாரப் பராமரிப்பு வசதிகள் ஆகியவற்றில் முழுக் கிராமமுமே தங்கியுள்ளதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

கிராமத்தில் கல்வியறிவின் மட்டங்கள் மிகக் குறைவாகும். இது 15 வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களுக்கு 65 சதவீதமாகவும், பெண்களின் இதே வகையிலான குழுக்களுக்கு 55 சதவீதமாகவும் விளங்குகின்றது. கிராமத்தில் இருந்து மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால் ஆரம்பநிலைப் பாடசாலை அமைந்திருத்தல் பாடசாலைக்கான வரவு அடிக்கடி நிகழாத ஒன்றாக விளங்குதல், குறைந்த மூன்னுரிமை வழங்கப்படுதல் ஆகிய உண்மையின் காரணமாக இது ஒரளவு விளங்குகின்றது என கட்டுரையாளர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். பாடசாலைகளுக்கு சிறுமிகள் பெரிதும் அனுப்பப்படுவதில்லை. கிராமத்தில் இருந்து பாடசாலைக்குச் செல்லும் ஒற்றையடிப் பாதைகள் தனிப்படுத்தப்பட்ட புதர் காட்டின் ஊடாக செல்வதே இதற்கான காரணமாகும். சிறுமிகளுக்கு கல்வி, விசேடமாக, பருவமெய்தலுடன் ஒன்றிணையும் இரண்டாம் நிலை கல்வி அவசியமில்லை என்ற பொதுவான புரிந்துணர்வு நிலவுகின்றது. சமூக அபிவிருத்திக்கான பிரதான மட்டுப்படுத்தலாக கல்வி இன்மை விளங்குவதாகவும், இது அவர்களது சுகாதார

நிலையைப் பாதிப்பதாகவும் நேர்முகம் காணப்பட்ட பெண் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

தாய்வழி சுகாதாரப் பராமரிப்பு சேவைகளுக்கான அடைதலே பெண்களினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மிகவும் முக்கிய சுகாதாரத் தேவையாகும். கிராமத்தில் இருந்து 5 கி.மீ தூரத்தில் அமைந்திருந்த ஆஸ்பத்திரியில் மாதாந்த ஆரம்பநிலை சுகாதாரப் பராமரிப்பு சிகிச்சை நிலையத்தில் தாய்மைக்கு முந்திய பராமரிப்பு கவனிக்கப்பட்டது. கிராமத்திற்கான அடைதல் வீதி மேம்படுத்தப்பட்ட போதும், மோட்டார் வாகனத்தினாலான போக்குவரத்து இன்மையும், குடும்பத்திற்குரிய சைக்கிளை ஆண்கள் ஏகபோக உரிமை கொண்டாடுவதினாலும், சிகிச்சை நிலையங்களுக்கு பெண்கள் தொடர்ந்தும் நடக்க வேண்டியிருந்தது. வீதி நிறுமாணிக்கப்பட்ட பின் சிகிச்சை நிலையத்திற்கான வரவு அதிகரித்துள்ளதுடன், ஆணால், கிராமத்திற்கான குடும்ப சுகாதார ஊழியரின் சாராமாறியின் (freelance) ஒத்ததன்மையில் அதிகரிப்புகள் இருக்கவில்லை. வீதிக்கான அடைதல் இன்மை, நிலப்பரப்பின் தன்மை, குடும்பச் சுகாதார ஊழியரினால் அடக்கப்படும் புவியியல் பகுதி ஆகியன சேவை விநியோகத்திற்கான மட்டுப்படுத்தல்களாக விளங்குகின்றன என கிராமவாசிகள் தெரிவித்தனர்.

தாய்மைக்கு முந்திய பராமரிப்புக்கான (தாயானவள் குழந்தையைக் கொண்டிருக்கும் போது) அடைதல் மீதான போதிய போக்குவரத்து உள்ளகமைப்பு இன்மையின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்களவில் பாரதூரமானதாகும். கிராமத்தில் பிரசவித்த 50 பெண்களில் 229 பிரசவங்கள் வீட்டில் இடம்பெற்ற அதே வேளை, 31 நிறுவகர்தியான பிரசவங்களாகும். நேர்முகம் காணப்பட்ட நாற்பது சதவீதம் பெண்கள் சிகு/ குழந்தை மரணத்தை அனுபவித்ததாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். குடித்தன அளவீட்டின் போது மொத்தமாக 32 சிகு மரணங்களையும், இரு தாய்மாரின் மரணங்களையும் அவர்கள் அனுபவித்துள்ளார்கள்.

மீகஹமதவின் போக்குவரத்திற்கு அடைதல் இன்மையானது வறுமை, சுகாதாரப் பராமரிப்பின் உதாசீனம், தனிப்படுத்தல் ஆகியன ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்த காரணிகளுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. இது மோசமான போக்குவரத்து வசதிகளின் தொடர்ச்சியாக கல்வி, தகவல், சேவைகள் வசதிகள் ஆகியவற்றுக்கான அடைதல் இன்மையின் காரணத்தினாலாகும்.

குறிப்பிடத்தக்கதும், உடனடியானதுமான தாக்கத்தை வீதிக்கான ஏற்பாடு கொண்டிருக்கவில்லை என்ற போதிலும், சேவைகளையும், வசதிகளையும் மேலும் கிரமமாக அடைவதற்கும், தமது போக்குவரத்துத் தேவைகளை இனங்காணப்பதற்கும் பெண்கள் ஆரம்பித்துள்ள மாற்றத்தின் நடைமுறையை இது ஆரம்பித்துள்ளது.

பெண்ணே!

பெண்ணே!

கோபமாய் ஏழு! இந்த அழுக்கு சமூகத்தை அமிலத்தால் பொக்கு கிணியேனும் ஏழுது! பேசு! உன் பேனாவால், குரவால்

பெண்ணே!

நீ, ஒரு கவிதையாய் கிருப்பதைக் காட்டிலும் அரையாட கத்தியாய் கிரு!

பெண்ணே!

மை புசும் உன் கண்களில் கொஞ்சம் கணலும் கிருக்கட்டும்

பெண்ணே!

உன் கைகள் வளையல் அனிய மட்டுமெல்ல வாள் ஏந்தவும் தான்

பெண்ணே!

நானை வரும்போது மட்டும் தலை குனி மற்ற வேளைகளில் நிஸ்ந்தே கிரு!

பெண்ணே!

உன் நம்பிக்கைக்கு உகந்த பத்து பேர்கள் யார் தெரியுமா? உன் பத்து வீரல்களே! அவள் ஒரு அழகிய பெளர்ணை வாழ்க்கையோ அமாவாசை

பெண்ணே!

ஜன்னல் கம்பிகளை எண்ணியது போதும்... வெள்ளே வா - வெளிச்சமான உலகம் உனக்காக காத்திருக்கிறது!

பெண்ணே!

உன் உரிமைகளை யாருக்காகவும் ஏற்காகவும் வீட்டுக் கொடுக்காதே! ஆணால் அன்புக்காக மட்டும் வீட்டுக் கொடு, தப்பில்லை!

பெண்ணே!

நீ கொஞ்சம் நிஸ்ந்தால் போதும்... வானமும் வசப்படும் - ஆர்ப்பாக்கின்ற கடல் அலையும் மௌனவரதம் அனுஷ்டிக்கும்!

ராஜேவ்குமார்

பெண்கள், நீர், தலைச்சுமைகள்

பூர்ணி பிட், ரீமா நனவதி, நீட்டா பட்டேல்

வட குஜராத்தில் உள்ள கிராமிய, வரட்சிக்கு ஊறுபடக்கூடிய மாவட்டமான பணல்கந்தவின் பெண்களின் வாழ்வில் 'சேவா'வின் (SEWA - சுயதொழிலான பெண்கள் சங்கம்) நடைமுறைச் சம்பந்தமே இவ்வாய்வின் பின்னியாகும். இது 1375 கிராமங்களையும், ஐந்து பட்டினங்களையும் கொண்ட வரண்ட, பிராந்தியமாகும்.

வடக்கில் உள்ள மலைகளில் இருந்து கீழே ஒடும் பனஸ் ஆயில் இருந்தே - இது வருடத்தின் பெரும் பகுதியின் போது வரண்டிருந்தாலும் - இதன் பெயர் தோன்றியது. மலைக் காலத் தின் போது பாலைவனங்களுக்கு எல்லையாகவுள்ள கிராமங்களை இது வெள்ளத்தில் மூழ் கடித்துவிடும். மாவட்டத்தின் பெண்கள், நீர், போக்குவரத்து ஆகியவற்றுக்கு இடையில் நிலவும் தொடர்புகளை ஆய்வு மதிப்பிடுகின்றது.

'சேவா'வின் பிரச்சனம், பெண்களுடனான முறையை கருத்துப் பரிமாற்கள், பங்கெடுப்பிலான எழுத்துமூல செயல்தமிழ் ஆகியவற்றில் இருந்து பெறப்பட்ட அறிவில் இருந்து முடிவுகள் வருகின்றன. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தமது சம்பந்தம் ஊடாக ஆய்வின் படிப்படியான முன்னேற்றம், அறிக்கையை எழுதுதல் ஆகியவற்றில் இப் பகுதியின் பெண்கள் வழிகாட்டினார்கள்.

சாத்தியமானவரை பெருமளவு வேறுபட்ட நீர், போக்குவரத்து வசதிகளைக் கொண்டவர்களையும், இத்தகைய வசதிகள் அற்றவர்களையும் கொண்ட கிராமங்களைச் சேர்ந்த பெண்களை உள்ளடக்குவதற்கு முயற்சி ஒன்று எடுக்கப்பட்டது.

பனஸ்கந்த மாவட்டத்தில், வீட்டு, மற்றும் கமத்தொழில், கைத்தொழில் உபயோகங்களுக்காக நீர் வழங்குவதற்கான ஆரம்பநிலைப் பொறுப்பைப் பெண்கள் ஏற்கின்றார்கள். மாவட்டத்தின் பெண்களின் பொருளாதார, சமூக அபிவிருத்திக்கான ஆற்றலாவுடன் இறுதியாக தொடர்புடூம் போக்குவரத்து வசதிகளின் கிடைக்கும் தன்மையினாலும், பயன்படுத்தலினாலும் இது எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றது என்பதைப் பர்த்திப்பதை இவ்வாய்வு கோரியது.

அவர்களின் பாரிய முடிவுகளின் சுருக்கம் வருமாறு:

மூலத்திலிருந்து வீட்டுக்கு நீரைச் சேகரிப்பதற்கும், ஏற்றி இறக்குவதற்கும் பெண்கள் அறிவிசேட தொகையிலான நேரத்தையும், சக்தியையும் செலவழிக்கிறார்கள் என்பதே ஆராய்ச்சியில் இருந்து வெளிப்பட்ட மிகவும் முனைப்பான அம்சமாகும். இரண்டாவதாக, ஆரம்பநிலை என்பதன் கருத்து என்னவெனில், தலையில் நீரைச் சுமந்து ஏற்றி இறக்குவதாகும். இதற்கு மேலதிகமாக குடிநீருக்கான தீவீர பற்றாக்குறைக்கு பெருமளவு கிராமங்கள் தொடர்ந்தும் முகம் கொடுக்கின்றன. பாதுகாப்பான குடி நீரை அடைய முடியாமை, பெண்களின் சுகாதாரம் மீது தலைச் சுமையின் தாக்கங்கள், போதிய போக்குவரத்து வசதிகளை அடைய முடியாமை, பெண்களின் குடித்தன பொறுப்புக்களின் சுமை

ஆகிய சுகலவையும் பெண்களின் வருமானம் சம்பாதிக்கும் திறமைகள் மீது தீங்கிழழக்கும் தாக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளன. இதன் விளைவாகக் குடும்பத்தின் பொதுவான சேமநலன் பாதிக்கப்படுகின்றது.

மாவட்டத்தின் பிரதான தொழில்கள் கமத்தொழிலும், பாற்பண்ணை உற்பத்தியும் ஆகும். சனத் தொகையில் ஜம்பத்தியெட்டு சதவீதத்தினர் கமக்காரர்கள் ஆவர். அதே வேளை, 19 சதவீதத்தினர் கமத்தொழில் தொழிலாளர்கள்

ஆவர். எனினும், வரட்சியின் காரணமாக, கமத்தொழில் இங்குமங்குமாக இடம்பெறுவதுடன், வேலை தேடிப் புலம்பெயரும் வீதம் உயர்வானதாகும். பெருமளவு பெண்கள் சுயதொழிலைப் புரிவதுடன், வருடத்தின் போது அவர்களால் தேடக்கூடியவற்றில் இருந்து சம்பாதிக்கப்படும் வேதனங்கள் மீது உயிர்வாழ்கின்றனர். பெருமளவு போக்குவரத்து பின்தங்கியோர் மத்தியில் உப்புத் தொழிலாளர்களும், பிசின் சேகிப்பவர்களும் விளங்குகின்றார்கள்.

1980களின் ஆரம்பம் முதல் மாவட்டத்தில் உள்ள சில கிராமங்களில் நீர்க்குறுாயொன்று உள்ளது. ஆனால், குழாய் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் நீர் கிரமமில்லை என்பதுடன், குழாய் உள்ள பகுதிகளில் கூட குடிநீர்க்கான அவசியம் உயர்வானதாகும். நடைமுறையில் உள்ள உள்ளூர் நீர் வளங்களை ஒன்றில் விருத்தி செய்யும் அல்லது மீளவாயும் கருத்திட்டங்களை வடிவமைப்பதிலும், அழுலாக்குவதிலும் மாவட்டத்தில் ‘சேவா’ தாபனம் சுறுசுறுப்பாகவுள்ளது. நீர் சேகிப்பாளர்களான பெண்களே பிரதான நன்மைபயப்பாளர்கள் ஆவர்.

பொருளாதார உள்ளீடாகக் கருதப்படும் போக்குவரத்தானது கிராமியச் சனத்தொகைக்கு உணவு, நீர், மருத்துவப் பராமரிப்பு போன்ற அடிப்படைத் தேவைகள் ஒன்றில் கட்டுப்பாடன அந்துடன்/ அல்லது அடைய முடியாத பனஸ்கந்தவில் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியை எடுக்கின்றது.

உணவு, எரிபொருள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்கு தாலுகா நிலையத்திற்கு தமது கிராமத்திற்கு வெளியே பெருமளவு குடும்பங்கள் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஒடும் நீருக்கான வசதிகளை வீடுகள் கொண்டிருக்கின்ற படியினால் தூரத்தில் உள்ள பொது மூலத்தில் இருந்து நீர் சேகரிக்கப்பட்டு, ஏற்றி இறக்கப்படுகின்றது. வேதனத்தினாலான தொழில், பிசின் சேகரித்தல், அல்லது உப்புச் சேகரித்தல் போன்ற தமது வருமானம் சம்பாதிக்கும் செயற்பாடுகளை அடைவதற்காக கிராமவாசிகள் ஓவ்வொரு நாளும் நீண்ட தூரங்களுக்கு பிரயாணம் செய்ய வேண்டியுள்ளது (அடியில் விபரிக்கப்பட்டவாறு நடப்பதைத் தவிர போக்குவரத்துக்கான கடுமையான அடைதலின்கை யுடன் இணைந்த தமது வேலையின் கடுமை, வேலை செய்யும் குழல் ஆகியவற்றினால் கொண்டு வரப்பட்ட குறிப்பிட்ட ககாதார, சமூக/வீட்டுப் பிரச்சனைகளால் பின்னைய இரு வகுதிகளும் கட்டமுறுகின்றன).

அரச போக்குவரத்து கூட்டுத்தாபனத்தினால் (அ.போ.கூ.) தொழிற்படுத்தப்படும் பஸ்கள் முறையான கட்டுப்படுத்தப்பட்ட போக்குவரத்து வசதிகளாக விளங்குகின்றன (முன்னேற்பாடான வழிப்பாதைகள், கட்டணங்கள்). பர்னஸ்கந்த மக்கள் தமது தேவைகளுக்கு தனியாகச் சொந்தமாகக் கொள்ளப்பட்ட ஜீப்கள், மோட்டாரில் இயங்கும் வண்டில்கள், ட்ரக்குகள், சைக்கிள்கள், மிகுகத்தினால் இழுக்கப்படும் வண்டில்கள் போன்ற முறைசாரா வசதிகள் மீதே பெரிதும் தங்கியுள்ளனர். ஆனால், பெரும்பாலானோர் நடந்தே செல்கின்றனர். நடப்பதற்கு அடுத்ததாக மோட்டாரினால் இயங்கும் வண்டில்களே பெரிதும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பங்கெடுப்பதற்கு பொதுமக்களை இயலச் செய்யும் போக்குவரத்து வசதிகளை வழங்குவதற்கும், கிராமிய பகுதிகளில் விசேட முயற் சிக்களை எடுப்பதற்கும்

அ.போ.கூட்டுத்தாபனம் நோக்கினைக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளை, பஸ் சேவை போதுமானதாக இல்லை (குஜராத்தில் 95 சதவீதமான கிராமங்கள் பஸ் சேவையைக் கொண்டுள்ளன). பெருமளவு கிராமவாசிகளுக்கு இது பொருந்தும். ஆனால், பஸ் ஒன்றைப் பிடிப்பதற்காக அவர்கள் வழுமையாக அண்மையில் உள்ள பிரதான வீதிக்கு, அல்லது மாவட்ட நிலையத்திற்கு (பல கிலோ மீட்டர்கள்) நடக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த பஸ்கள் பெரிதும் கிரமமாக ஒடுவதில்லை. பெரிதும் விடியற் காலையில் ஒரு பிரயாணத்தை மேற்கொள்வதுடன், இரவு நேரம் வரை அது திரும்புவதில்லை.

இதன் கருத்து என்னவெனில், உணவைச் சேகரிப்பதற்கு, மருத்துவப் பராமரிப்பை அடைவதற்கு, அல்லது வருமானம் ஈடுபூசுதற்காக மூலப் பொருட்களைச் (உதாரணம்: பின்னல்) சேகரிப்பதற்கு பெண்கள் பஸ்சை உபயோகித்தால், அவர்கள் முழு நாள் வேலையையும், வருமானத்தையும் இழக்கின்றார்கள். நீண்ட தூரத்திற்கு, அல்லது தனியார் போக்குவரத்தை (அதிக செலவினமானதுடன், மிகக் குறைந்தளவு பாதுகாப்பானது) உபயோகித்தல் ஆகியனவே இதற்கான மாற்று ஆகும். பஸ்கள் வெறுமையாக விளங்குவதுடன், போக்குவரத்துக்காக விராமவாசிகள் அநிச்சனவு கொடுப்பனவு செய்வதற்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள். மிகவும் கிரமமான சேவைகளும், மிகவும் சௌகரியமான பஸ் வழிபாதைகளும் சிறந்த மாற்றீடாகும் என்பதுடன், இத்தகைய சிறந்த சேவை ஒன்றையே பெண்கள் கோருகின்றனர். புதியதொரு வழிப்பாதையை, அல்லது நேர அட்டவணையைக் கோருவதற்கான உரிமையை அவர்களது தெரிவு செய்யப்பட்ட கிராமத் தலைவர் கொண்டுள்ளார் என்பதை அ.போ.கூட்டுத்தாபனத்தினால் அவர்களுக்கு கூறப்பட வில்லை என்பதுடன், தமக்கு இத் தலைவரோ, கூட்டுத்தாபனமோ செவிசாய்க்கும் எனப் பெருமளவு பெண்கள் நம்புவதில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில், சிறந்த பஸ் சேவையைக் கோரி அ.போ.கூட்டுத்தாபனத்தை பெண்கள் அனுபவியோது, விளைவுகள் அற்பமானவையாகவே விளங்கின. தமது கோரிக்கைக்கடை எழுதிக்கொண்டு வரும்படி பெண்களிடம் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் கல்வியறிவு அற்றவர்கள் என்பதை அறிந்துள்ள கூட்டுத்தாபன அதிகாரிகள் கூறுவதுள்ளார்கள்.

ஆதலினால், ஏதாவது போக்குவரத்து திட்டமிடல் செயற்பாட்டுக்கான நேரடி அடைதல் பெண்களுக்கு மறுப்படுகின்றது. தனியாருக்குச் சொந்தமான வாகனங்கள் உரிமையாளரின் தனித்த சட்ட அதிகாரத்தின் கீழ் வருவதுடன், தமது சொந்த வாகனங்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கான வழிவகைகளை சில பெண்களே கொண்டுள்ளனர்.

தமது வீடுகளை நிருவகிக்கும், தமது குடும்பங்களைப் பராமரிக்கும் சகல அங்கங்களிலும் ஆய்வில் சம்பந்தப்பட்ட பெண்கள் ஆழமாகச் சம்பந்தப்பட்டுள்ளதாக கட்டுரையாளர்கள் அறிக்கையிடுகின்றனர். தமது தேவைகளைச் சிறந்த வகையில் எவ்வாறு நிறைவேற்றிவது என்பதையிட்டு அவர்கள் புரிந்துள்ளார்கள். ஆயினும், ஆழமாக வேசுஞ்சியுள்ள பால்நிலை அமைப்புக்கள் தீர்மானமெடுக்கும் நடைமுறைகளுக்கான அடைதலைப் பெண்களுக்கு மறுக்கின்றன. போக்குவரத்து திட்டமிடலில் அவர்களது சம்பந்தமானது இப்பெண்களை மட்டுமல்ல, முழு

கிராமத்திற்கே பலனை அளிக்கும் நன்மைகளைக் கொண்டு வரக்கூடும்.

பெண்கள் மீதான போக்குவரத்தை இழக்கச் செய்தல் மீதான தாக்கங்கள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன

- ◆ குடித்தனத்திற்கு தேவைப்பட்ட பொருட்களுக்காக கடைகளில் ஏறி இறங்குதல் மீது பெறுமதி மிகக்கனிமுகம் வீணாகின்றது.
- ◆ பங்கீருகளைச் சேகரிப்பதற்கு பெண்களால் பெரிதும் முடியாதிருக்கின்றது.
- ◆ கடுமையான வெப்பத்தில், பெரிதும் தலைச் சுமையுடன் நீண்ட தூரத்திற்கு நடந்து செல்வதற்கு பெண்கள் தள்ளப்படுகின்றார்கள்.
- ◆ தமியார் போக்குவரத்தை நம்புவதற்கு பெண்கள் தள்ளப்படுவதனால், இது செலவினமாகவும், பாது காப்பற்றதாகவும் விளங்குகின்றது.
- ◆ நேர காலத்திற்குரிய மருத்துவக் கவனத்தை அடைவதற்கு பெண்களால் முடியாதிருக்கின்றது.
- ◆ குடித்தன வருமானம் தோற்றுவிக்கும் செயற் பாடுகளில் இருந்து நேரமும், சக்தியும் எடுக்கப்படுகின்றது.
- ◆ கிராமங்களுக்கிடையிலான முக்கியமான சமூக-பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் பங்கெடுப்பதற்கு கஷ்டமாகவுள்ளது.

பெண்கள் நீரைக் கொண்டு வருவதற்கும், மற்றும் வேறு வளங்களுக்கும் தலையில் கம்ப்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். இதன் பின்னிடைவுகள் வருமாறு:

- ◆ ஒரே நேரத்தில் பெண்கள் கொண்டு வர முடியுமான தொகையை மட்டுப்படுத்துகின்றது.
- ◆ நீர் மூலத்தை அடைய பெருமானு நாளாந்தம் பிரயாணங்களை மேற்கொள்வதற்கு பெண்களைத் தள்ளுகின்றது.
- ◆ நீரைச் சேகரிப்பதில் பெறுமதியான நேரமும், சக்தியும் இழக்கப்படுகின்றது.
- ◆ குடித்தனக் கடமைகளும், பின்னைகளும் உதாசீனப்படுத்தப்படுகின்றார்கள்.
- ◆ பெண்களுக்கு நாட்பட்ட முதுகு நோ, கால்வலிகள், களைப்பு ஆகியன ஏற்படுகின்றன.
- ◆ சுகாதாரமின்மையால் சரும, மற்றும் வேறு வகையிலான நோய்கள் விடைகின்றன.
- ◆ இளம் பெண்களின் வளர்ச்சிக்கும், விருத்திக்கும் ஊறு விடைகளித்து அவர்களைக் குள்ளமாக்குகின்றது.

நீர்மட்டங்கள் குறைவாக இருக்கும் போது, கிணற்றில் இருந்து நீரை இழப்பதற்கு பெண்கள் அதிக நேரத்தையும், சக்தியையும் செலவழிக்கிறார்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். நிலைக்குத்து குழாய்டியில் (stained pipe) அவர்கள் வரிசையில் காத்திருக்கவும் வேண்டியுள்ளது.

தமது வீடுகளுக்கு நீரைக் கொண்டுவரும் குழாய்களைத் தாம் விரும்புவதாகப் பெண்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், இது பெரிதும் சாத்தியமற்றது என கட்டுரையாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். கூரை மழைநின்மிகவும் செயற்றிறநான் அறுவடை பற்றியும் கருத்துப் பரிமாறப்பட்டது. குஜராத்தின் ஏனைய பாகங்களில் இது

செயற்றிறநாக உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. பங்கஸ்கந்தவில் இரு கிராமங்களில் அறுவடையான நீருக்காக நிலக்கீழான நீர் தாங்கிகளைக் கட்டுவதற்கு ‘சேவா’ திட்டமிட்டுள்ளது. இது நீர் பற்றாக்குறைக்கும், வீட்டுக்கு நீரை தலையில் காவுவதற்கும் நிவாரணத்தை வழங்குவதற்கு உதவியளிக்கும்.

மூலத்தில் இருந்து வீட்டுக்கு நீரைக் காவுவதற்கு மிருகங்களினால் இழுக்கப்படும் வண்டிகள் பற்றியும் கருத்துப் பரிமாறப்பட்டது. இது பரிகாரத்தின் ஒரு பகுதியை வழங்கும். ஆனால் செலவு, வீதிகளின் மோசமான நிலை ஆகிய உடனடிப் பிரச்சனைகள் உள்ளன. இதனால், மெதுவான முன்னேற்றமும், சிந்துதல்களும் விடையும்.

முடிவுரை

போக்குவரத்து இழப்பினால் அவசியமான பொருட்களை வாங்குவதற்கும், நீரைச் சேகரிப்பதற்கும் பிரயாணத்தில் நீண்ட நேரங்களைச் செலவழிப்பதற்கும், பெறுமதியான நேரத்தை வீணாக்குவதற்கும் பெண்கள் தள்ளப்படுகின்றார்கள். தலையில் சுமைகளைக் காவுவதனால், பெண்களின் சுகாதாரத்தில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனால் அவர்கள் தமது வீடுகளுக்கும், பின்னைகளுக்கும், வருமானம் சம்பாதிக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் கவனம் செலுத்துவதைத் திசை திருப்புகின்றது. முழுச் சனசமூகத்தினதும் சேமநலன் பாதிக்கப்படுவதுடன், இது ஆண்களினதும், கிராமத் தலைவர் களினதும் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

பனஸ்கந்தவின் கிராமிய சனத் தொகைக்கு போதிய போக்குவரத்தும், போதிய நீர் வசதிகளும் அவசிய மானதாகும். இது சம்பந்தமான வேலை நடைபெற்றுள்ளது. ஆனால், போக்குவரத்து திட்டமிடல் செயற்பாடுகளைச் செய்யும் போது பெண்களின் குறிப்பான தேவைகள் கணக்குக்கு எடுக்கப்பட வேண்டும். இவை அ.போ.கூட்டுத் தாபநத்தினாலும், ஏனையவற்றினாலும் சரிவரக் கவனம் வழங்கப்படாத பாரிய பொருளாதாரப் பாத்திரங்களாகும்.

ஒன்றினைந்த அனுகுமுறையொன்று எடுக்கப்பட வேண்டும். தொழில், மற்றும் மருத்துவக் கவனத்திற்கான அடைதல் ஆகியவற்றின் ஊடாக உணவுப் பாதுகாப்பு, அறிகாரமளிப்பு போன்ற பெண்களின் வாழ்வைப் பாதிக்கும் வேறு பல பிரச்சனைகளின் முக்கியமான அம்சமாக போக்குவரத்து விளங்குகின்றது.

நீர், போக்குவரத்து, வீடுமைப்பு நிருமானம் ஆகியவற்றுக்கும், கிராமியப் புலம்பெயர்வில் உபயோகிக்கப்படும் போக்குவரத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பே ஆராயப்பட வேண்டிய ஏனைய உற்பத்தித்திற்கு தூரையாகும். கிராமிய சனத்தொகைகளின் மத்தியில், நிலைத்திருத்தற் பொருளாதார, அபிவிருத்திக்கு முக்கிய அம்சமாக போக்குவரத்து விளங்குகின்றது.

**பெண் சீக்குக்காக
பெண்மை ரத்தம்
சீந்துகிறது
பாவம் கள்ளிச் செழி**

வனப் பொருளாதாரத்தில் பழங்குடி மக்களின் போக்குவரத்து முறைகள்

நித்யா ராவ்

தென் இந்தியாவின், தென்கிழக்கு பீஹாரில் சந்தல் பார்க்னஸில் போக்குவரத்து முறைகளையும், பால்நிலை உறவுகளுடனான தொடர்புகளையும் இவ்வாய்வு ஆராய்கின்றது. இதன் பிரதான பட்டினமாகவும், பகுதியின் சந்தை நிலையமாகவும் தும்கா விளங்குகின்றது. இது பிரதான கிராமிய சுற்துதாகையின் பாரிய பகுதியாக விளங்கும் சாந்தல் மலை ஜாதிகளில் இருந்து அதன் பெயரை எடுத்துள்ளது.

பஸ் கள் மூலம் தும்கா சகல பாரிய பட்டினங்களுடனும் தொடர்புடெத்தப்டுள்ள போதிலும், ரயில் தொடர்பு இல்லை. ஏற்றுமானதும், குன்றுகளிலுமான கிராமிய பாகீதகளுக்கு மாட்டு வண்டில் கள் உபயோகமற்றவையாக விளங்குகின்ற போதிலும், இவ்வண்டில்களே போக்குவரத்துச் சாதனத்தின் பிரதான அமைப்பாக விளங்குகின்றது. சைக்கிள் களின் எண்ணிக்கை மெதுவாக அதிகரிப்பதுடன், ஆணால் ஆண் களாலேயே அவை முழுமையாக உபயோகிக்கப்படுகின்றது. இதனால், பெண்களுக்கு விருப்புமிகைகள் இல்லை. ஆணால், பெரிதும் எல்லா இடத்திற்குமே நடக்க வேண்டியுள்ளது.

சாந்தல், பழுப்பியால் ஆகிய பழங்குடி மக்களே இங்கு அடிப்பட்டுள்ள குழுக்களாக விளங்குவதுடன், இவர்கள் ஏழை கமக்காரர்களாகவும், சேகரிப்பாளர்களாகவும் விளங்குகின்றார்கள். படிப்பறிவைக் கொண்ட

மக்கள் என்பதை விட கமத் தொழிலிலும், நிருமாணத்திலும் தொழிலுக்கு அமர்த்தப்படும் மக்களாக பிரதான நீரோட்ட சமூகத்தினால் நோக்கப்படுகின்றார்கள். அடிப்பட்ட மூன்று கிராமங்களிலும் வனங்களில் இருந்தே அவர்கள் வருமானத்தைச் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆணால், சில பகுதிகளில் குடியேற்றங்களினால் வனங்கள் துரிதகதியில் அருகிவருகின்றன.

சாந்தல் சட்டம், பாரம்பரியம் ஆகியவற்றின் பிரகாரம், தந்தையிடம் இருந்து கணவருக்கு இடமாற்றப்படும் ‘பொருள்களாக’ அல்லது ‘ஆதனமாக’ பெண்கள் நோக்கப்படுகின்றார்கள். ஆதனம் மீது ஏதாவது கோரலைப் பெண்கள் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுடன், அவர்களால் அதை மரபுரிமையாக்கவும் முடியாது. காணியை மரபுரிமையாக்குவதில் இருந்து தவிர்க்கப்படுவதனாலும், பலதார திருமணத்தின் விளைவாக அடிக்கடி நிராகரிக்கப்படுவதனாலும், தாபிப்பு பணம் இன்றி அவர்களை வீட்டில் இருந்து தூக்கி எறிய முடியின்றது. சாந்தலைச் சேர்ந்த பெருந்தாகையிலான பெண்கள், சில வளங்களுடன் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத கஷ்டமான வாழ்க்கையை மேற்கொள்கின்றார்கள்.

சாந்தல் பொருளாதாரத்தின் பாரம்பரிய முக்கிய ஆதார வன உற்பத்திகளின் விற்பனையுடன் கமத்தொழில் விளங்குகின்றது. ஆணால், வனப் போர் வையில் படிப்பறியான வீழ்ச்சியும், கமத்தொழிலில் மேம்படுத்தவின் மையும் உள்ளூர் மற்றும் புலம் பெயர்விலான வேதனத்

தொழிலுக்குள் சாந்தலைச் சேர்ந்த மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். சகல முன்றினதும் கலவையை வாழ்வாதாரம் இன்று பெரிதும் அடக்கியுள்ளது.

வனப்பொருளாதாரம் பாரிய பங்கினை வகிக்கும் முன்று கிராமங்களை ஆய்வு நோக்கியுள்ளது. இதன் கருத்து என்னவெனில் விறகு, நிருமாணக் கைத்தொழிலுக்கான முளைக்கோல்கள், வேர்கள், 'பெரி' பழங்கள் (berries), மாம்பழங்கள் போன்ற உணவுப் பொருட்கள், மருத்துவ மூலிகைகள், ஒலைப் பெட்டகங்களுக்கு அவசியப்படும் ஒலைகள் போன்ற வேறு பொருட்கள் ஆகியவைற்றின் சேகரிப்பாகும். இடம்பெயர்ந்து செல்லும் பயிர்க்கெய்கையும் வன விதானத்தின் கீழ் செயற்படுத்தப்படுகின்றது.

வனப் பொருளாதாரமானது ஆரம்ப நிலையில் பெண்ணுக்கானதாகும். வன உற்பத்தியின் சேகரிப்பு, பதப்படுத்தல், விற்பனை ஆகியவற்றுக்கு பெண்களே பொறுப்பாக விளங்குகிறார்கள். வனங்கள் அருகில் வருவதனால் அவர்கள் தூரத் திற்கு நடக்க வேண்டியுள்ளதுடன், உற்பத்தியைத் தலையில் காவிக்கொண்டு வீடு வரவேண்டியுள்ளது. பலாப்பழங்கள், விறகு போன்ற பாரமான உற்பத்திகள் ஆண்களால் காவப்பட்டு, சந்தைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன.

ஒரு சில கிராமங்கள் நாளெளான்றுக்கு ஒரு பஸ் சேவையைக் கொண்டுள்ளன. இது அவர்களை ஒரு வழியாக சந்தைக்கு கொண்டு செல்கின்றது. பெரும்பாலும் இது சனநெரிசலாகக் காணப்படுவதுடன் பெரிய, பாரமான சுமைகளுடனான பெண்களை ஏற்றிச் செல்ல மறுக்கின்றன. பெருமளவு கிராமங்கள் மலைகளில் அமைந்துள்ளதுடன், பஸ்கள், அல்லது மாட்டு வண்டிகள் கூட அடையமுடியாதிருக்கின்றது. மோட்டார் சைக்கிள்கள் அப்புவமாக விளங்குவதுடன், கிராமங்களில் ஒரு சில சைக்கிள்கள் மட்டுமே உள்ளன. இவை முழுமையாக ஆண்களின் கட்டுப்பாடு, உபயோகம் ஆகியவற்றின் கீழ் உள்ளன. 1940களில், அல்லது 1950களில் நிருமாணிக்கப்பட்டது முதல் பராமரிக்கப்படாமல் உள்ள வீதிகள் அச்சமுட்டும் நிலையில் உள்ளன. தமக்கு அடுத்துள்ள வயல்களில் நடக்க மக்கள் விரும்பிறார்கள். ஏனெனில் அவை கால்களுக்கு மென்மை உணர்வை வழங்குகின்றன. போக்குவரத்து ஏற்பாட்டுக்கு அரசாங்கத்தினாலான மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நோக்கானது கிராமப் பெண்களின் தேவைகளை விட சந்தையின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு பட்டினங்களுடன் கிராமங்களை இணைப்பதாகவே விளங்குகின்றது.

சரிவுகளுக்கு அண்மையில் காட்டில் உயர்வான பகுதியில் ஒன்றும், சரிவுகளின் கீழ் நோக்கியதாக இன்னொன்றுமாக உள்ள இரு குக்கிராமங்களில் உட்புறமைந்த பழங்குடிக் கிராமமாக ஜிடோபானி கிராமம் அமைந்துள்ளது. பெண்களின் நாளாந்த போக்குவரத்துச் சுமையின் தீவிரத்தை ஆய்வு

எடுத்துக் காட்டுகின் றது. வயல் களில் தமது வேலைகளுக்கு மேலதிகமாக, நீர், விறகு, மற்றும் வேறு வன உற்பத்திகள் ஆகியவற்றின் சேகரிப்புக்காக பெண்கள் நாளாந்தம் ஆறில் இருந்து எட்டு மணித்தியாலங்கள் வரை செலவழிக்கின்றனர்.

சகல குடித்தனப் பராமரிப்பும் பெண்களின் ராஜ்யத்திற்குள் அடங்கும் பணிகளுடன் தெளிவான பால்நிலைப் பிரிவு உள்ளது. இது வீட்டு வேலையையும், எண்ணெய்கள், வாசனைத்திரவியங்கள் போன்ற உணவை வாங்குவதற்கு வருமானத்தைச் சம்பாதிப்பதையும் உள்ளடக்குகின்றது. குடும்பத்திற்கான தானியங்களின் விநியோகத்திற்கு, அதாவது குடித்தனக் குமத்தொழிலுக்கு ஆண்கள் பொறுப்பாகவிருக்கிறார்கள். இதில் அவர்களுக்கு பெண்கள் உதவுகிறார்கள். வேதனத் தொழில், மற்றும் உயர் மதிப்பிலான வன உற்பத்திகள் ஆகியவற்றிலும் ஆண்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கடுமையான போக்குவரத்துச் சுமைகளும் உள்ளன. ஏனெனில் சந்தைக்காக அவர்கள் தூர இடங்களுக்கு பெரும் சுமைகளுடன் பிரயாணம் செய்வேண்டியுள்ளது. ஆனால், இது ஒரு நாளாந்தப் பிரயாணம் அல்ல.

உயர்வான மற்றும் தாழ்ந்த குக்கிராமங்களில் குடிநீரின் சேகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில், பெண்களின் போக்குவரத்து சுமைகளைக் குறைப்பதில் போக்குவரத்து தலையீடுகளின் விரிவெல்லையைக் காணமுடியும். தாழ்நிலைப் பகுதியில் இது தொடர்புதியில் இலகுவான பணியாகும். ஏனெனில் வீடுகளின் அருகில் கைப்பம்பி ஒன்று உள்ளதுடன், அண்மையில் நீரோடை ஒன்றும் உள்ளது. மேல் மலை குக்கிராமத்தில் உள்ள பெண்களுக்கு நீரோடை சுமார் ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் உள்ளதுடன், இது அடிக்கடி வரண்டும் விடுகின்றது. இதனால், தமது தலைகளில் நீர் குடங்களைக் காவியபடி பாறைகள் நிறைந்த நிலத்தில் சுமார் ஒரு கிலோ மீட்டர் வரை அவர்கள் நடக்க வேண்டியுள்ளது.

ஆராயப் பட்ட இரண்டாவது கிராமமான மஹோலோவில், தொழிலின் பால்நிலைப் பிரிவு ஒத்ததாகும். ஆனால், இங்குள்ள ஆண்கள் பக்குப்பியாவில் உள்ள மிகவும் தூரச் சந்தைக்கு அண்மையில் இருந்து சைக்கிளில் சென்று, தாழும், பெண்களும் சேகரித்த விருக்கினை நல்ல விலைக்கு விற்கின்றார்கள். ஓரளவு சுமைத்தலையும், பிள்ளைப் பராமரிப்பு பொறுப்புக் களையும் ஆண்கள் எடுப்பதன் மூலம் ஓரளவுக்கு பெண்களுக்கு ஆதரவளிக்கின்றார்கள். இதன் தொடர்ச்சியாக சந்தைக்குப் போகாமல் விடுவதன் மூலம் தமது போக்குவரத்துச் சுமையை ஒரு மட்டத்திற்கு பெண்கள் குறைத்துள்ளார்கள். குடித்தனத்திற்கு அவசியமான பொருட்களுக்காகச் சம்பாதிக்கப்பட்ட பணத்தை ஆண்களே செலவழிக்கிறார்கள். எனினும், பணத்திற்கான அடைதலைப் பெண்கள் கொண்டிருக்க வில்லை. ஆண்களே சந்தைக்குச் செல்வதுடன், ஏதாவது

மேல் மிகையை
செலவழிப்பார்கள்.

தமக்காகவே

அவர்கள்

அராயப்பட்ட முன்றாவது கிராமமான பந்தினி தும்மாலில் நீர், விறகு, வன உற்பத்திகள் ஆகியவற்றை சேகரிப்பதற்கு பல மணிநேரம் எடுக்கின்றது. வனம் 8 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. இதனால் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் பிரயாணம் அதிகாலையிலேயே ஆரம்பமாகின்றது. அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் வனத்திற்கு போகமாட்டார்கள்.

மேற்கு வங்காளத்திற்கான வேதனத் தொழிலுக்காக சிறிதளவு புலம்பெயர்வு இடம்பெறுகின்றது. சைக்கிள்களை வைத்திருக்கின்ற ஆண்கள் திறந்த வார்ப்பு சரங்கங்களில் இருந்து நிலக்கரியைச் சேகரிக்கிறார்கள். இவை உள்ளுரில், அல்லது சந்தை நிலையங்களில் தொடர்புறீதியில் சிறந்த விலைக்கு விற்பனை செய்யப்படலாம். ஆணின் பிரத்தியேக சொத்தாக சைக்கிள்கள் மீண்டும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. பெண்களுக்கு போக்குவரத்து கிடைக்காத காரணத்தினால் வீட்டு உபயோகத்திற்கு விறகை அவர்கள் சேகரிப்பதுடன், ஆனால் சந்தைகளில் வேறு வன உற்பத்திகளை விற்பனை செய்வதில்லை. சைக்கிள்களின் உபயோகம் அவர்களுக்கு உதவக் கூடும். ஆனால், அது பற்றி கருத்துப் பரிமாறப்படவில்லை. கிராமத்தினுள் குடி நீரின் நம்பத்தகுந்த மூலமானது பெறுமதியிக்க உதவியாக மீண்டும் விளங்கும்.

வேறு கமத்தொழில் சங்கங்களைப் போல் பருவகாலங்களுக்கு ஏற்ப, போக்குவரத்துத் தேவைகள் குறிப்பாக, வன உற்பத்திகள், நீர் ஆகியவற்றின் சேகரிப்புக்கு அவசியப்படும். உள்ளுர் போக்குவரத்தும் பருவமற்ற காலத்தின் போது வேதனத் தொழிலுக்காக மிகத் தூர இடங்களுக்கு பிரயாணம் செய்வதற்கான அவசியத்திற்கும் இடையில் வேறுபடுகின்றன.

அதிக பெண்களுடனான பெரிய குடும்பங்கள் போக்குவரத்திலும், வேறு பணிகளிலும் பெண்களின் சுமையைக் குறைப்பதற்கு உண்மையிலேயே உதவுகின்றன. ஆண்களினதும், பெண்களினதும் கடமைகளுக்கு இடையில் தெளிவான எல்லைகள் உள்ள காரணத்தினால், குடித்தனத்தில் அதிகளவு பெண்கள் சுமைகளைக் காவழுதியும். கூட்டுக் குடும்ப வகையிலான குடித்தனங்களில் உள்ள பெண்கள் வேலையின் மிகவும் பாரமான சுமைகளைக் காவுகின்றார்கள்.

போக்குவரத்துத் தலையீடுகள் சிறிதளவாக விளங்கியதுடன், வீதிகளின் நிருமானத்தையும், பஸ் வழிப்பாதைகளை அமைப்பதையும் அரசாங்கம் மட்டுப்படுத்தியுள்ளது. இவற்றில் ஒன்றுமே பழங்குடிப் பெண்களுக்கு உதவவில்லை. சைக்கிள்களின் அறிமுகம் போன்ற முறைசாரா தலையீடுகளும் உதவவில்லை.

ஏனெனில் அவை ஆண்களின் உரித்துரிமை, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் கீழுள்ளன.

சைக்கிள்களுடனான ஆண்கள் சந்தைக்கு வன உற்பத்தியைக் கொண்டு செல்வதற்கான பொறுப்பை ஏற்று, குடித்தனத் தேவைகள் மீது வருமானத்தை அவர்கள் செலவழிப்பதுணால், வருமானத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டைப் பெண்கள் இழப்பதுடன், இதனால்

அதைச் சேமிப்பதற்கு, அல்லது அவசரங்களின் போது பயணபடுத்தவோ, அல்லது தனியிட்ட செலவினங்களுக்கு உபயோகிக்கவோ முடியாதுள்ளது. வனத்தில் இருந்து உற்பத்திகளை அவர்களே இன்னும் சேகரிக்க வேண்டியுள்ளது. இங்கு சைக்கிள்களை உபயோகிப்பது சாத்தியமற்றதாகும்.

கொள்கை தலையீட்டு மட்டத்தில், தனியாக போக்குவரத்து தலையீடுகளுடன் பெண்களின் போக்குவரத்துத் தேவைகளின் பெரும்பாலானவற்றைக் கவனத்தில் எடுப்பது சாத்தியமல்ல. கிராமத்தில் நம்பத்தகுந்த குடிநீரின் மூலம் போன்ற போக்குவரத்து அற்ற தலையீடுகளுக்கும், இதே போல, மேலும் அறிவிதைத் தடுப்பதற்கு வனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், மீள் தோற்றுவிப்பதற்குமான நீண்ட காலக் கருத்திட்டங்களும் உதவக்கூடும்.

கல்கத்தாவுக்கும்,

அதிலிருந்தும்

நாளாந்த

புலம்பெயர்வு

மல்மா முகர்ஜி

நகரத்தில் பெரும்பாலும் முறைசாரா துறை வேலையை மேற்கொள்வதற்காக கல்கத்தாவுக்கு வெளியே ஒரு தொகை கிராமியக் கிராமங்களில் இருந்து நாளாந்தம் ரயிலை எடுக்கும் பெருமளவு கிராமியப் பெண்கள் பற்றி இக் கட்டுரை பரிசீலிக்கின்றது. வேறு அனுசாலங்களுடன் இணைத்துள்ள கிராமிய, நகரப் பகுதிகளுக்கு இடையிலான பொருளாதார பாகுபாடானது கிராமிய, நகரப் பகுதிகளுக்கு இடையிலான இந்த நாளாந்தப் புலம்பெயர்வுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது.

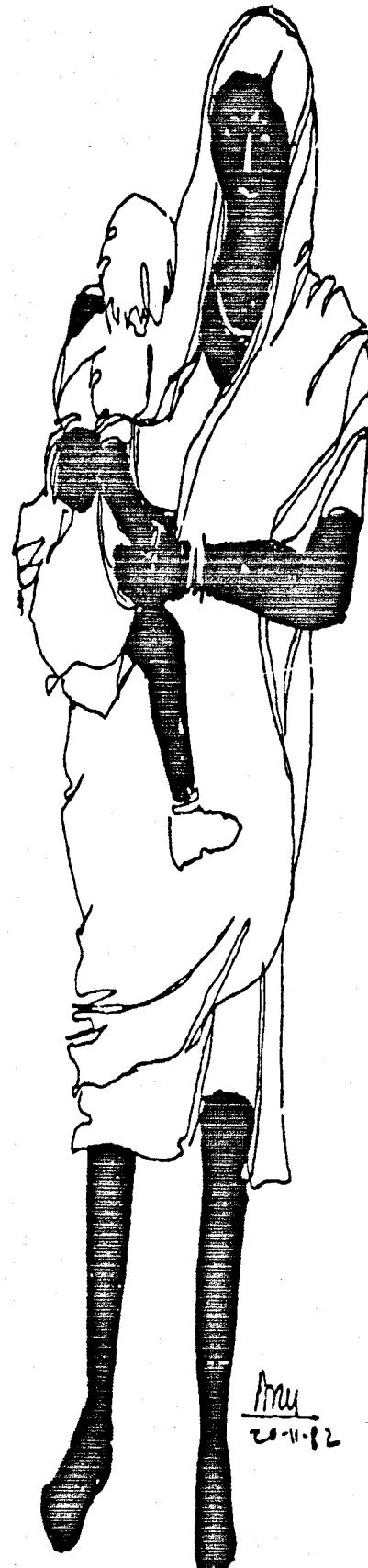
சனநெரிசலான ரயில்கள் மீதான மக்களின் இந்த மாபெரும் இடப்பெயர்வின் பாகமாக ஆண்களும், பெண்களும் விளங்குகிறார்கள். உனால், இவர்களில் தமது குடும்பங்களுக்கு ஆதரவளிப்பதற்காக வருமானத்தைத் தேடுவதில் பிரயாணம் செய்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படும் பெண்கள் பாரிய விகிதத்தினர் அடவர்.

பெண் பிரயாணிகள் பற்றிய நடைமுறையிலான சிறிதளவு தகவலுடன், ஆரம்பத்தில் இருந்தே தொடங்க வேண்டியிருந்தது. கணிசமான மன, உடல் உளைச்சலுடன் நகரத்திற்கு நாளாந்தம் பாரியதும், வளர்ந்து வருவதுமான தொகையிலான பெண்கள் பிரயாணம் செய்வதை நான் கண்டறிந்தேன். இதனுடன் இணைந்த தீமையிலான தாக்கங்களினால் பெண்களின் குடும்பங்களும் பாதிப்படைகின்றன என்பதற்கு சாஸ்ரு உள்ளது.

உயர் நிலை ஆராய்ச்சி, அவதானிப்பு, கருத்துப் பரிமாறல், ஆரம்பநிலை ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றை ஆய்வில் உபயோகிக்கப்பட்ட மாவட்டம் தெற்கு 24 பர்கனாஸ் உயர்ந்த தொகையிலான ஆண், பெண் பிரயாணிகளைக் கொண்டுள்ளது. இப்பிரயாணிகள் கல்கத்தாவுக்கு மரக்கறி, மீன், மலர்கள், பால் ஆகியவற்றை விநியோகிக்கிறார்கள். தோல், பிளாஸ்டிக், கட்டிடக் கைத் தொழில் கள் ஆகியவற்றுக்கு ஊழியர் களும், ஆஸ்பத்திரிகள், பராமரிப்பு இல்லங்கள் ஆகியவற்றுக்கான பயிற்றப்படாத ஊழியர்களும், ஒரு சில முறை சார்ந்தோரும் (அலுவலகப் பதவியணியினர்) பிரயாணம் செய்கின்றார்கள். ஆயப்பட்ட பெண்களின் குழுவில் பெரும்பாலானோர் வீட்டு வேலைக்காரர்களாக தொழிலாற்றினார்கள்.

பின்வருவனவற்றை நிர்ணயிப்பதே ஆய்வின் நோக்காகும்:

+ பிரயாணிகள் யார், அவர்களின் போக்கு வரத்து வழிவகைகள்.

பிர
ஏ-ஏ-ஏ

- ▲ அவர்கள் முகம் கொடுக்கும் பிரச்சனைகள், அவை எந்தளவுக்கு பால்நிலை தொடர்பானவை
- ▲ பொதுவான போக்குவரத்தில் அவர்கள் தெரியும், உபயோகமும் எவ்வாறு பாதிப்படைகின்றன, அல்லது அவர்களது இல்லங்களிலும், சமுதாயங்களிலும் அவர்களது பங்குகள், பொறுப்புக்கள் ஆகியவற்றினால் எவ்வாறு பாதிப்படைகின்றன.
- ▲ போக்குவரத்து வசதிகளை முன்னேற்றுவதில் எவ்வகையான கருத்துக்களைப் பெண்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

20 வயதுக்கு குறைந்த இளம் பெண்கள் தொழிலுக்கன்றி கல்விக்காகப் பிரயாணம் செய்தார்கள். 20 - 40 வயதுகளுக்கு உட்பட்ட பிரயாணிகள் பலதரப்பட்ட வகையிலான பொருட்களை விற்பதையும் விட்டு வேலைக்காரர்களாக வேலை செய்வதையும் பிரத்தான தொழிலாகக் கொண்டிருந்தார்கள். தமது வயது, சுகாதார நிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குடித்தனத்தில் வீட்டு வேலைக்காரர் என்ற பங்கினைப் பூர்த்தி செய்தார்கள். பதிலிறுத்தவர்களில் ஆறு சதவீதத்தினர் மட்டுமே முறைமையான துறையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். போக்குவரத்துக்காகத் தம்மால் மேலும் கொடுப்பனவு செய்ய முடியும் என இந்த ஊழியர்கள் உணர்ந்தார்கள். ஆனால், இதற்கு மாற்றாக அவர்களுக்கு ஒரளவு சௌகரியமான பிரயாணம் தேவைப்படுகின்றது. இது தற் போதைய குழ் நிலைகளின் கீழ் சாத்தியமற்றதாகும்.

முறைசார் துறையில் உள்ள பெருமளவு பெண்கள் தமது டிக்கெட்களுக்கு பணம் செலுத்துவதில்லை. ஏனெனில் டிக்கெட்களைச் சோதிப்பதற்கான ஒரு சீரான நடைமுறை நிலவில்லை. ரயில்வே ஊழியர் நேர்மையற்றவர்களாக விளங்குவதுடன், இலஞ்சங்களையும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். மாண்யம் ஒன்றுடனேயே தெற்கு 24 பரக்கானில் அரசாங்கம் ரயில்வே சேவையை நடத்துகின்றது. ஆனால், நஷ்டங்களின் விளைவாக மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, அல்லது விஸ்தரிப்பதற்குப் பதிலாக ரயில் சேவையை நிறுத்தி விடுவதையிட்டு, அரசாங்கம் ஆலோசித்து, வருகின்றது.

பெண்கள் தமது வீட்டு வேலையை நிருவகிப்பதுடன், தமது வெளிவேலையையும் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அவர்களது வாழ்க்கை கடுமையான வறுமையினாலும், நீருக்கும், சுகாதாரத்திற்கும் அடையல் இன்மையினாலும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பெருமளவு குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஆஸ்துமா, காசநோய் போன்றவற்றினால் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். வீட்டில் இருந்து அதிகளவு நேரத்தைப் பெண்கள் வெளியே செலவழிப்பதனால், பாரம்பரிய கூட்டுக் குடும்பத்தில் சீர்குலைவு ஏற்படுத்துவதற்கான சான்றும் உள்ளது. 54 சதவீதப் பெண் பதிலிறுப்பாளர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களது வீடுகளுக்கு வெளியே பஸ் நிரண்டு மனித்தியாலங்களைச் செலவழிக்கிறார்கள். ஜந்து சதவீதத்தினர் மட்டுமே எட்டு மனித்தியாலங்களுக்கு

குறைவாக வெளியே இருக்கிறார்கள். சராசரியாக, பிரயாணம் 40 நிமிடங்களை எடுக்கின்றது. ஆனால், பெருமளவு பதிலிறுப்பாளர்கள் மூன்று மனித்தியாலங்களும், அதற்கு மேலும் செலவழிக்கிறார்கள். ஒரு வகையான போக்குவரத்தில் இருந்து இன்னொன்றுக்கு மீறுவதற்கு காத்திருப்பதற்காக சராசரியாக 55 நிமிடங்கள் வீணாக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சம்பவத்திலும் தமது பிரயாணத்தின் பாகமாக சராசரியாக 90 நிமிடங்களுக்கு பெண்கள் நடக்கிறார்கள். சில வேளைகளில் 150-180 நிமிடங்களுக்கும் நடக்கிறார்கள்.

மாவட்டத்தின் கிராமங்களில் வருமானத்தை சம் பாதிப் பதற் கான சந்தர் ப் பங்கள் மிகவும் மட்டுப்பட்டதாகும். இதனால் தான், கலக்கத்தாவுக்கு சன நெருக்கடியானதும், பிந்தி வரும் ரயில்களில் கஷ்டமானதும், பாதுகாப்பற்றுமான பிரயாணத்தைப் பெண்கள் மேற்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. எனினும், மாவட்டத்தின் ஒரு கிராமத்தில், சில வழிகளில் நிலைமை பிரகாசமாக விளங்குகின்றது. இம் மாவட்டத்தில் வாழும் பெருமளவு பெண்கள் தமது வீடுகளுக்கு அருகில் உள்ள உள்ளூர் இறால் பதப்படுத்தல் கைத்தொழிலில் பணியாற்றுகிறார்கள். தமது வீட்டுக்கு அருகிலேயே வாழ்வாதாரத்தை ஈட்ட அவர்களால் முடிவதால், தமக்கும் தமது குடும்பத்திற்கும் ஏற்படும் பெரும் தொல்லைகள், கஷ்டங்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து தப்பிவிடுகின்றார்கள். கஷ்டமான பிரயாணத்தில் அவர்களது சக்திகள் வீணாவதில்லை.

ஆய்வானது பின்வருவனவற்றைக் கண்டறிந்தது:

- ▲ பெருந்தொகையில் நாளாந்தம் பிரயாணம் செய்வதற்கு பின்தன்றும் சக்தியாகப் பொருளா தாரக் காரணங்கள் விளங்குகின்றன.
- ▲ பெண்கள் வழமையாகத் தமது வீடுகளைப் பராமரிப்பதுடன், வருமானம் ஒன்றையும் உழைக்க வேண்டியுள்ளது. வீட்டில் இருந்து வெளியே இருக்கும் நேரம் மிகவும் நீண்டது. (சுமார் 12 மனித்தியாலங்கள்) என்பதுடன் பிரயாணங்களுக்கு இடையில் வீணாக்கும் நேரட சராசரியாக சுமார் ஒரு மனித்தியாலமாகும்.
- ▲ பிரயாணம் தொடர்பில் பிரதான பிரச்சனையாக அசெளக்கியம் விளங்குகின்றது. கோடை காலத்தில் மிகவும் வெப்பமாகவும், பனிக் காலத்தில் அதிகாலையில் மிகவும் குளிராகவும் இருப்பதுடன், இருட்டில் வீட்டுக்கு நடக்கும் போதும் வீதிகளில் வெளிச்சமும் இருப்பதில்லை.
- ▲ அதிக பாரங்களைச் சுமக்கும் வியாபாரிகளே ஏனைய பிரயாணிகள் ஆவர்.
- ▲ மழைக் காலத் தின் போது நடப்பதற்கு உபயோகிக் கப்படும் வீதிகள் சேறாக விளங்குகின்றன.
- ▲ வீதியோரத்தில் மலசலகட வசதிகள் இல்லை என்பதுடன், ரயிலில் பெண்களுக்கு போதிய வசதியும் இல்லை.

- ▲ ரயில்கள் ரத்துச் செய்யப்படுவதுடன், முன்னேச்சரிக்கை இன்றி தாமதமாக பிரயாணம் செய்கின்றன.
- ▲ ரயில்களில் ‘பிக் - பொக்கட்’ அடித்தல், இலஞ்சம் பெறுதல் உயர்வானதாகும்.

பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியே நீண்ட நேரம் கழிப்பதனால் தமது குடும்பத்தினர் மத்தியில் அந்நியோன்னியம் குறைவானது என்பதுடன், மோசமான போஷாக்கு, மற்றும் கசாதார வசதிகள் ஆகிய வற்றினால் போராட்டம் நடத்தும் ஏனைய குடும்ப அங்கத்தினர்களில் இருந்து இப்பெண்களை ஓர் ‘உதாசீனப் போக்கினை கட்டுரையாளர் குறிப்படுகின்றனர். பெருமளவு குடும்பங்களில் வேலை செய்வதற்கு கணவன் கடும் சகவீனமுற்றிருப்பதுடன், வீட்டு வேலையில் பனு, பிரயாணம் செய்தல் வீட்டுக்கு வெளியிலான நேரம் ஆகியன பெண், மற்றும் அவளது குடும்பத்தினர் மீது பாரத்தை சுமத்துகின்றது.

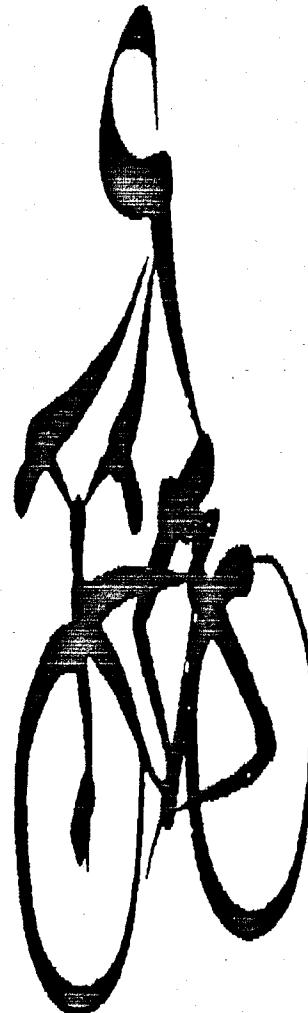
தீவுகள்

தமது நிலையை முன்னேற்றுவதற்கு கிராமியப் பெண்களின் ஆலோசனைகள் பின்வருவனவற்றை அடக்கியுள்ளது:

- ▲ ரயில்களினதும், பஸ்களினதும் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல்.
- ▲ இரட்டைத்தட்டு ரயில், வீதிகளுக்கு மின்சார விளக்குகள், ஆகியவற்றை அறிமுகப்படுத்தல்.
- ▲ வீதியோரத்தில் மலசல கூட வசதிகளை வழங்குதல்.
- ▲ ரயில்களில் மேலும் ‘பெண்கள் மட்டும்’ பெட்டிகளை இணைத்தல்.
- ▲ முன்கூட்டிய அறிவித்தல் இன்றி ரயில்களை ரத்துச் செய்யக்கூடாது.
- ▲ ரயில்வே பதவியணியினர், பொலிசார் ஆகியோர் மத்தியில் ஊழல்களைத் தடுத்தல்.

தமது கிராமங்களுக்கு அருகிலேயே மாற்று வருமானம் தோற்றுவிக்கும் நடவடிக்கைகளே பெண்களால் வழங்கப்பட்ட மிகவும் பரந்த செயல் தீர்வாகும். இந்த மாற்றுகள் இன்மையே, தமது தெரிவுகளைச் செய்வதற்கு இப் பெண்களில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதுடன், இதன் விளைவாக தமது சுகாதாரம், கல்வி, வீடுமைப்பு நிலைமைகள், குடும்ப வாழ்க்கை முறை ஆகியன பாதிக்கப்படும் நிலைக்கும் அவர்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள்.

தமது வாழ்க்கை, பிரச்சனைகள் ஆகியன குறித்து கருத்துப் பரிமாற இணங்கிய பெண்கள் தமது நிலைகளை முன்னேற்றுவதற்கு ஏதாவது சிறியதொரு பங்கையாவது வகிக்க முடியும் என உணரவில்லை. அவர்களது சுய நம்பிக்கையும், சுயமதிப்பும் மிகவும் குறைவாகவே விளங்கின.

சௌக்கிள் செலுத்துக் குற்றும் பெக்கீனா!

உன் தீநமையும்

உன் கஸ்வியும்

உன் உழைப்பும்

உயர் செவக்ஞம் என்ற ஆர்வம்

பூரும் செசுபவர்களுக்கு

இல்லை இல்லை

சௌக்கிள் சீஸ்ஸீஸ்

உன் செலை சீக்கிளாஸ்

நாலைந்து மச்சங்களை

உன் தொலையீஸ் கக்டூதாக

நான்கு தித்திலூம்

சறையுழுத்துவீர்ஜுவார்கள்

- அர். பிரதீமா

சனசமுக தாபனங்களுக்கான பிரச்சனைகள்

1. பால்நிலை, போக்குவரத்துத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் பால்நிலை உறவுகள், குடும்ப இயக்காற்றல் (அதாவது குடித்தன தீர்மானமெடுத்தல்) மீதான தகவலைச் சேகரிப்பதற்கும், பகுப்பாய்வதற்கும் சனசமுகத் தாபனங்கள் வளங்களை ஒதுக்கிட வேண்டும்.
2. போக்குவரத்து சேவைகளினதும், உள்ளகமைப்பு அபிவிருத்தியினதும் ஏற்பாட்டுக்காக, சனசமுகப் பங்கெடுப்பும், கூட்டுறவு அணுகுமுறைகளும் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதன் பிரகாரம், நடைமுறையில் உள்ள சனசமுக கூட்டுறவு அணுகுமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுவதுடன், அவசியப்படுமிடத்து, புதிய அணுகுமுறைகள் உருவாக்கப்பட முடியும்.
3. நடமாடுவதில் பெண்களின் உரிமைக்கும், இந்த உரிமையைக் கலாசார நடைமுறைகள் மட்டுப்படுத்தும் வழிக்கும் சனசமுகத்தினுள் விழிப்பியலை ஏற்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். போக்குவரத்தின் மாற்று வழிமுறைகள் பற்றி சனசமுகங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட முடியும்.
4. பால் நிலை அமைவிடம் ஆகியவற்றைக் கரிசனைக்கு எடுத்து, போக்குவரத்து முறைக்கு கலாசார ரீதியில் பொருத்தமான வடிவமைப்பை சனசமுகத் தாபனங்கள் இனங்காண வேண்டும். ஏற்கனவே கிடைக்கும் மாற்று போக்குவரத்து முறைகளை சனசமுகங்கள் கரிசனைக்கு எடுக்க விரும்பக்கூடும். பொருத்தமான வடிவமைப்பை யிட்டு அவர்கள் தீர்மானித்துவுடன், தொழில் நுட்பத்தை அளிப்பவர்களுடன் இத்தகவலைப் பங்கிட முடியும்.
5. பால்நிலை, போக்குவரத்துப் பரிமாணத்தை சகல அபிவிருத்தி முயற்சிகள் கரிசனைக்கு எடுக்க வேண்டும். பிரச்சனையைச் சனசமுகத் தாபனங்கள் எழுப்பவேண்டும் என்பதுடன், இத்தகைய முயற்சியின் விளைவாக எழும் பால்நிலை, போக்குவரத்துத் தேவைகள் மீதான தகவலை வழங்கவேண்டும்.
6. நீண்ட தூரங்களுக்கு பிரயாணம் செய்வதற்கான அவசியத்தை குறைப்பதன் விளைவாக சேவைகளுக்கான அடைதலை மேம்படுத்தும் போக்கு வரத்து சாராத தலையீடுகளையிட்டு சனசமுக அபிவிருத்தித் தாபனங்கள் நோக்கவேண்டும்.

கொள்கை வகுப்போருக்கான சிபாரசுகள்

1. போக்குவரத்து விடயத் தைக் கையாளும் சகல முகவராண்மை களும் திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் வகுத்தமைப்பதில் பால்நிலையில் ஒன்றுசேராத தரவைச் சேகரித்து, பகுப்பாய்வதுடன், பால்நிலைக் கூருணர்வான கண்காணி த்தல், மதிப்பாய்வு ஆகியவற்றையும் விருத்தி செய்தது.
2. பால்நிலை நோக்கில் போக்குவரத்து தொடர்பிலான நடைமுறையிலுள்ள கொள்கைகள், சட்டங்கள், கட்டளைகள் ஆகியவற்றை மதிப்புரை த்தல்.
3. பொருளாதாரத்தில் ஒவ்வொரு துறைக்கான பெண்களின் முழுமையான பொருளாதார, சமூகப் பங்களிப்பை அங்கீரித்து, ஆவணப் படுத்துவதுடன், பால்நிலை பதிலிறுப்பு போக்குவரத்து கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் விருத்தி செய்வதன் மூலம் இது எவ்வாறு முன்னேற்றப்பட முடியும் என்பதை மதிப்பிடுதல்.
4. போக்குவரத்து விருப்பாக போக்கு வரத்தின் மோட்டார் சாரா வழிவகைகளின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீரிப்பதுடன், உள்ளகமைப்பை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும்; அவற்றுக்கான கடன் வசதிகளுக்கும் கொள்கை ஆதரவை வழங்குதல்.
5. பெண் களின் போக்குவரத்துச் சுமைகளைக் குறைப்பதற்கும், சேவைகளுக்கான பெண் களின் அடைதலை மேம்படுத்துவதற்குமான ஒரு வழியாக போக்குவரத்து எதிர் போக்குவரத்து சாராத தலையீடுகளை ஒப்பிடுதல்.
6. தகவலைப் பரிமாறுவதற்கு பல்துறை கொள்கை கருத்து மேடையைத் தாபிப்பதுடன், மிக உயர்வான மட்டத்தில் பொருத்தமான கொள்கைக்கு உடன்படுதல்.

எதிர்காலத்தில் சைக்கிளைப் பயண்படுத்தல்

நித்யா ராவ்

துமிழ் நாடு, புதுக்கோட்டைப் பிராந்தியத்தில் 1990களின் ஆரம்பத்தில் கல்வியறிவு இயக்கத்தின் (தேசிய கல்வியறிவு மின்னால்) பாகமாக சைக்கிள்களினதும், சைக்கிள்களைப் பயண்படுத்துவதில் திறமைகளினதும் அறிமுகத் தின் கதையானது சைக் கிள் களைப் பயண்படுத்தல் என்ற வெற்றிகரமான தலையீட்டின் ஊடாக பெண்களின் அதிகரித்த நடமாட்டம், சுறந்திரம், அதிகாரமளிப்பு ஆகியவற்றின் நன்கு அறியப்பட்ட உதாரணமாக விளங்குகின்றது.

ஜந்து வருடங்களுக்கு மேலாக எவ்வாறு குழ்நிலைகள் உருவாக்கப்பட்டதையும், பெண்கள் சைக் கிள் களைச் செலுத்துவதிலான இயக்கம் நிலைநிறுத்தப்பட்டு, நிலைத்திறுக்கத்தக்கதாக விளங்குமா என்பதையும் இவ்வாய்வு நோக்காகக் கொண்டுள்ளது.

சைக்கிளை எவ்வாறு செலுத்துவது என்பதைப் பெண்களுக்கு கற்பிப்பதற்கு ஆண்களின் உதவியை ஆரம்ப இயக்கம் பெற்றிருந்தது. சைக்கிள்களை வாங்குவதற்கு பெண்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்பட்டதுடன், கிரமமான வருமானத்தைப் பெற்றவர்கள் (அரசு சார்பற்ற தாபன விஸ்தரிப்பு ஊழியர்கள், குழந்தைப் பிராமினிப்பு ஊழியர்கள் போன்றோர்) இக் கடன்களை பெற முந்திக் கொண்டார்கள். பெருமளவு பெண்கள் சைக்கிள்களைச் செலுத்தத் தொடர்மியதைத் தொடர்ந்து ஆண்களினதும், எதிராளிகளினதும் பகிழக் கதைகள் மறைந்து போயின. பரந்துபட்ட இயக்கம் என்ற உணர்வின் ஊடாக இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

பின்வரும் மூன்று வினாக்கள் கேட்கப்பட்டன.

1. பெண்களின் போக்குவரத்துத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதை விட, பெண்களுக்கு அதிகாரமளிக்கும் நோக்கில் இருந்து சைக்கிள்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதிலும், தமது உற்பத்தித்திற்கு, மற்றும் இனப்பெருக்கச் செயற்பாடுகள் ஆகிய இரண்டுக்கும் இத் தேவைகளை அவர்களால் நிறைவேற்ற முடிந்ததா? இத்தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு சைக்கிள்களைப் பெண்களால் அடையமுடிந்ததா?
2. சனசமூகத்தில் பாஸ்நிலை தொடர்பில் தமது சுயமரியாதை, நம்பிக்கை ஆகியன மீது பெண்களின் அதிகரித்த நடமாட்டத்தின் தாக்கம் என்னவாக இருந்தது?

3. பெண்களுக்கு சைக்கிள்களை வழங்குதல் என்பது நிலைத்திறுத்தற் தலையீடாக விளங்கியதா? குறிப்பாக, சைக்கிள்களில் பெண்களின் மூலதனம் தொடர்ந்துள்ளதா என்பதுடன், இச் சைக்கிள்களை உபயோகிப்பது மீது அவர்கள் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

இவ் வினாக்களுக்கு விடைகளை அறிவதற்காக முக்கிய தகவலளிப்பு நேர்முகம் காணல்கள், நோக்கிலான குழுக் கருத்துப் பரிமாறல், ஒரு கிராம அளவிடு ஆகியன மேற்கொள்ளப்பட்டன. 12 கிராமங்களில் நாற்பத்தொன்பது பெண்கள் நேர்முகம் காணப்பட்டனர்.

இந்த 49 பேரில், மூவர் மட்டுமே சைக்கிள்களைச் செலுத்தத் தெரியாதவர்களாக விளங்கினார்கள். இந்த ‘மாதிரி’ப் பெண்களில் பெரும்பான்மையோர் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிப் பெண்களாவர். இவர்களில் அரைவாசிப் பேர் கல்வி அறிவைப் பெற்றுள்ளதுடன், இடைமட்ட பாடசாலை வரை கல்வி கற்றுள்ளார்கள். தமது உழைப்பு மூலம் தமது வாழ்வாதாரத்தை அவர்கள் ஈட்டுகின்றார்கள். அவர்கள் பெரிதும் 20 - 30 வயது குழுவினராக விளங்குவதுடன், இவர்களின் பெரும்பாலானோர் தமது வருமானம் உழைக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு மேலதிகமாக தமது பிள்ளைகளையும், குடும்பத்தினையும் பராமரிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே, அவர்களின் வேலைப்பஞ்சமையானதாகும்.

தமது சுகவீனமுற்ற உறவினரை, அல்லது பிள்ளையை ஆஸ்பத்திரிக்கு சைக்கிளில் கொண்டு செல்வது மூலம், அது தமக்கு சுதந்திர உணர்வையும், உபயோகமுள்ளவர் என்ற உணர்வையும் தருவதாக ஏனைய பெண்கள் குறிப்பிட்டனர். இது வரை சைக்கிள்களைச் செலுத்தத் தெரியாத பெண்கள் மத்தியில், அதைக் கற்பதற்கான செயல்நோக்கம் இன்று இன்னும் உயர்வாக உள்ளது.

தற்போது பெண்களுக்கு சைக்கிளை அடைதல் பரந்துபட்டுள்ளதாக விளங்கும் அதே வேளை, கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சனையே அதிக பிரச்சனையாக விளங்குகின்றது. இன்னும் மிகச் சில பெண்களே சைக்கிள்களைச் சொந்தமாகக் கொண்டுள்ளதால் மற்றவர் களின் சைக் கிள் களிலேயே அவர்கள் தங்கியுள்ளார். சொந்தக்காரர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அவர்கள் தமது வேலையைச் சீராக்க வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக, கணவர் ஒருவர் சைக்கிளைச் சொந்தமாக வைத்திருந்து, அவர் வேலைக்காக காலை 8 மணிக்கு

வெளியேற வேண்டுமென்றால், இந் நேரத்தின் முன்பாக தனது வேலையை (நீரைச் சேகரித்தல் போன்றவை) கூடியவை முடிப்பதற்கு முன்கூட்டியே பெண்ணானவள் எழும்ப வேண்டியுள்ளது. பொதுவாகக் குடித்தனத்தில் ஆண் களே சைக் கிள் களைச் சொந்த மாகக் கொண்டிருப்பதனால், அதை உபயோகிப்பதில் அவர்களே முன்னுரிமையையும் பெறுகிறார்கள்.

நேர்முகம் காணப்பட்ட 49 பெண்களில் 12 பேர் மட்டுமே சைக்கிள்களுக்கான இலகுவான அடைதலைக் கொண்டிருந்தார்கள். சைக்கிள் தேவைப்பட்ட போது அதற்கான அடைதலை தாம் வழமையாக கொண்டிருந்த தாக வேறு 10 பேர் குறிப்பிட்டனர். பெண்களுக்கு வாடகைச் சைக்கிள் கடைக் கான தூரம் ஒரு பிரச்சனையாக குறிப்பிடப்பட்டதுடன், சைக்கிளின் பாவனை பெண்களுக்கு இனியும் வாதாடுவதற்கான பிரச்சனை அல்ல என்பதை மீள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. ஆனால், அவர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தேவையாக நோக்கப்படுகின்றது.

எனினும், சைக்கிள்களைச் செலுத்துவதில் இருந்து சில பெண்களைத் தடுக்கும் சில சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் இன்னும் நிலவுகின்றன. சைக்கிள்களைச் செலுத்தும் போது தமது மனைவி, அல்லது மகள் காயமடைவதையிட்டு தாம் கவலை அடைவதாக கணவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், பெருமளவு சந்தர் ப் பங் களில், பெண்களின் சேவையானது ஆண்களுக்கு முன்னுரிமை அல்ல எனக் கருதப்பட்டது. குடித்தனப் பராமரிப்புக்கு அந்தியாவசியமான பெருமளவு கடும் உழைப்பிலான பணிகளில் பெண்களுக்கான நேரத்தையும், தொழில் உள்ளிடுகளையும் சைக்கிள் களைப் பயன்படுத்துதல் பெரிதும் குறைக்கின்றது. ஆனால், இவை கொடுப்பவெற்ற பணிகள் என்பதுடன், பணப் பெறுமதியைக் கொண்டன அல்ல என்பதனால், சைக்கிள்களின் உரிமையாளர், பெரிதும் ஆண்கள், பெண்களின் பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் பெண்களுக்கு சைக்கிள்கள் அவசியமானவை என அவர்கள் பார்ப்பதில்லை.

குடித்தனத்தில் பால் நிலை உறவுகளில் பெண்களுக்கான (மாதிரியில் மூன்றில் இரண்டுக்கு மேல்) சைக்கிள்களைப் பயன்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்களவில் மாற்றுமில்லை. பாரிய தீர்மானமெடுத்தல் (செலவினம் போன்றவற்றில்) ஆண்களிலேயே தொடர்ந்தும் தங்கியுள்ளது.

மாவட்டத்தில் சைக்கிள் ஒடுவதில் அளப்பரிய ஏற்றுக்கொள்ளலுடன், வருமானம் ஈட்டும் தாளாண்மையாக சைக்கிள் கடைகளின் லாபத்தன்மையும் நிலையாக அதிகரித்துள்ளது. கிராமத்தில் கிடைக்க வேண்டிய ஒரு வசதியாக தற்போது சைக்கிள் கடை நோக்கப்படுகின்றது. தொழில் முறைகள், வாழ்க்கை முறைகள் ஆகியவற்றில் மாற்றுத்துடன், தனிப்படுத்தப்பட்டதும், சுயநிறைவானதுமான கிராமப் பொருளாதாரம் கடந்த காலத்தின் விடயமாகும். புதுக்கோட்டையில் ஒவ்வொரு நாளும் பாரிய

தொகையிலான பெண்கள் சைக்கிளில் செல்கிறார்கள். அடுத்த சந்ததியில் உயர்ந்தளவில் சைக்கிள்கள் உபயோகத்தில் இருக்கும் என்பதை இது காட்டுகின்றது.

அளவிடு, நேர்முகம் காணல்கள் ஆகியவற்றின் சான்றின் மீதான கருத்துரையை முடிக்கும் போது, பெண்களின் வாழ்க்கையின் மீது சைக்கிள்களைச் செலுத்தக் கற்பதன் ஆரம்பநிலைத் தாக்கமானது குடித்தனம், சனசமூகம், உற்பத்தித்திறன், இனப்பெருக்கம், சனசமூக முகாமைப் பங்குகள் ஆகியவை தொடர்பில் சுதந்திரத்தின் அவர்களது நோக்காக விளங்குகிறது. அவர்களது சுயநம்பிக்கை, மற்றும் சுயமரியாதை ஆகிய இரண் டினதும் மேம் படுத்தல் தொடர் பிலேயே இரண் டாவதும், தொடர் பானதுமான தாக்கம் விளங்குகின்றது.

பால்நிலைத் தொடர்புகளை நோக்கும் போது, பிரச்சனை தற்போது மேலும் சிக்கலடைந்துள்ளது. உறுதியான பக்கத்தில், பெண்கள் சைக்கிள்களை செலுத்துதல் வழமையான அம் சமாக ஏற்றுக் கொள் ளப் படுவதுடன், கிராமியப் பெண்கள் பையன்களுடன் சேர்ந்து சைக்கிள்களை செலுத்துவதற்கு தற்போது கற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

எட்டுத் தம்பதிகளுடன் நடத்திய செயற்பாட்டு, நேரப் பக்கப்பார்வையின் போது, நாளொன்றுக்கு வேதனத் தொழிலில் 6 - 8 மணித்தியாலங்களை ஆண்களும், பெண்களும் செலவழித்த அதேவேளை, குடித்தனப் பராமரிப்பு, குழந்தைப் பராமரிப்பு ஆகிய பணிகளில் இதே அளவிலான நேரத்தைச் செலவழித்தார்கள். ஆனால் ஆண்கள் இவற்றில் இரு மணித்தியாலங்கள் குறைவாகவே செலவழித்தார்கள்.

நாளொன்றுக்கு பெண்களின் வேலைசெய்யும் நேரம் 12 - 18 மணித்தியாலங்கள் நீடிக்கும்.

சைக்கிள்களுக்கான அடைதலைக் கொண்டிருந்த சகல பெண்களும், அவற்றைத் தாமே சொந்தமாகக் கொண்டிருந்தாலும், அல்லது வேறொருவருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் தமது பொறுப்புக்களின் சகல துறைகள் தொடர்பிலான பலதரப்பட்ட பணிகளுக்கு அவற்றை உபயோகிக்கிறார்கள். கிணறு, அல்லது குளத்தில் இருந்து நீரைக் கொண்டு செல்லுதல், எரிபொருளையும், தீவனத்தையும் சேகரித்தல், அவசரத்தின்போது ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்லுதல், பாடசாலைக்குச் செல்லுதல் (இளம் பெண்கள்) ஆகியனவே மிகவும் பொதுவான உபயோகங்கள் ஆகும். சந்தைக்கு மலர்களை விற்றல், ஒப்பந்தக்காரருக்கு இருத்தினக் கற்களை விற்றல், அவரிடமிருந்து வாங்குதல், அரசாங்க நாற்றமேடையில் தாவரங்களைப் பராமரித்தல் போன்ற தமது உற்பத்தித்திறன் வேலைக்கு ஒரு சிலர் சைக்கிளை உபயோகிக்கிறார்கள்.

மாவட்டத்தின் பெருமளவு கிராமிய வீடுகளில் தற்போது பொதுவான ஆதனமாக சைக்கிள்கள் விளங்குகின்றன. 50 குடித்தனங்களை உள்ளடக்கும் வீட்டில் இருந்து வீட்டுக்கான அளவீட்டின் போது, அவர்களில் 32 பேர் (44 சதவீதத்தினர்) சைக்கிளைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என அறியப்பட்டது. 91 ஆண்களில் 83 பேரும், 100 பெண்களில் 34 பேரும் சைக்கிள்களைச் செலுத்துத் தெரிந்திருந்தனர். கல்லியறிவு இயக்கத்தின் முன் சைக்கிள்களைச் செலுத்தக்கூடிய முன்று அல்லது நான்கு பேரே இருந்திருப்பர்.

எனினும், மாதிரியிலான 49 பெண்களில் நான்கு பேர் மட்டுமே உண்மையில் சைக்கிளைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவசரங்களின் போது, அல்லது தூரிடத்தில் அமைந்துள்ள பெருமளவு குடித்தனப் பணிகளை ஒன்றாக திட்டமிடுவதற்கு இயலும் போது வாடகைச் சைக்கிள்களை உபயோகிப்பதற்கு பெண்கள் இணங்கினார்கள்.

ஏவ்வொரு நாளும் வாடகை கொடுப்பது மிகவும் செலவினமானது. ஆனால், சைக்கிளைச் செலுத்த அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பதனால், அயலவர்களிடம் இருந்து சைக்கிளை இரவலாகப் பெறலாம், அல்லது தமது சொந்தக் குடித்தனத்தின் இன் நோர் உறுப்பினருக்குச் சொந்தமான சைக்கிளை உபயோகிக்கலாம்.

சைக்கிள்களைச் செலுத்துவது பொதுவாக மலிவானதும், செயற்றிறனானதுமான போக்குவரத்து வழிமுறைகள் என நோக்கப்படுவதுடன், குறிப்பாக ‘குறைந்த அடைதலினாலான’ கிராமங்களில் (அந்தியா வசிய சேவைகளில் இருந்து தூரத்தில்) உள்ள பெண்களின் போக்குவரத்துத் தேவைகளை நிறை வேற்றுவதில் நிச்சயமாகப் பங்களிக்கும். சைக்கிள்களின் உபயோக முறையும், சொந்தமாகக் கொண்டிருத்தலும்

குழந்தைகள், சாப்பாட்டுக் கடைகள், சுகாதார, கல்வி வசதிகள் போன்ற சேவைகளின் சிறந்த ஏற்பாட்டினைத் தாங்குவதுடன், இது பெண்களின் போக்குவரத்து சுமையையும், தேவைகளையும் கணிசமான அளவு குறைக்கின்றது.

மாவட்டத்தில் வாடகைக்கு சைக்கிள்களை எடுப்போரில் 30 - 50 சதவீதத்தினர் பெண்களாக விளங்கும் அதே வேளை, கடைகளில் பெண்களுக்கான சைக்கிள்கள் கிடைப்பது அழிரவமாகவே இருப்பது ஒரு ஆர்வமிக்க விவகாரம் ஆகும். உண்மையில் ஆண்களுக்கான சைக்கிள்களை செலுத்துவதற்கு பெண்கள் பழக்கப்பட்டுள்ளதுடன், சுமைகளைக் காவும் போது அவை சிறந்த சமநிலையைத் தமக்கு தருவதாக அவர்கள் உணருகிறார்கள். சேலையில் ஆண்களுக்கான சைக்கிளைச் செலுத்தும் போது இப்பொழுதெல்லாம் பெண்கள் தொந்தரவுக்குள்ளாவதில்லை.

சைக்கிள்களைச் செலுத்துதல் எவ்வாறு பெண்களுக்கு உதவுகின்றது என்பதை சில விடய ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. அவர்கள் கிராமத்தில் இருந்து கிராமத்திற்கு நம்பிக்கையடினும், சுதந்திரமாகவும் சைக்கிள் ஒட்ட முடியும் என்ற காரணத்தினால் சமூக, அபிவிருத்தி, சனசமூகப் பணிகளுடன் அதிகளவு சம்பந்தப்பட முடியும் என்பதே ஒரு பொதுவான கருத்தாகும்.

மறுபுறத்தில், தமது வேலைச் சுமைகள் உண்மையில் அதிகரித்துவிட்டன என 40 சதவீதப் பெண்கள் குறிப்பிட்டனர். சந்தைப்படுத்தல், பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்குக் கொண்டு செல்லுதல், அல்லது தூர இடங்களுக்கு பிரயாணம் செய்வதைச் சம்பந்தப்படுத்தும் ஏதாவது ஒன்றை மேற்கொள்ளுதல் போன்ற முன்னர் ஆண்களால் செய்யப்பட்ட பணிகள் தற்போது பெண்களுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவர்களது தொழில்களை விரைவாகவும், அதிக இலகுவாகவும் முடிப்பதற்கு சைக்கிள்கள் அவர்களுக்கு உதவுகின்றன. மேலதிக சுமைகள் இருந்த போதிலும், அதிகளவு ஒய்வு நேரம் இருப்பதாக அவர்கள் தெரிவித்தனர்.

பரந்த நோக்கில், புதுக்கோட்டைத் திட்டமானது அதிகாரமளிக்கும் பெண்களுக்கு ஒரு மிகவும் செயற்றிறனான உபாயமாக சைக்கிளோட்டம் செய்து காட்டியுள்ளது.

தமது போக்குவரத்து தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான செயற்றிறனான, மலிவான, இலகுவான வழியைப் பெண்கள் தாமாகவே கண்டறிந்துள்ளதுடன், இது அவர்களுக்கு அதிகாரத்தை யும் அளித்துள்ளது. புதுக்கோட்டையில் பெண்களினால் சைக்கிள்களின் உபயோகமானது நிலைத்திருப்பதும், நிலைத்திருக்கத்தக்கதுமான அம்சம் என்பதுடன், அவர்களது வாழ்வின் உள்ளக, அவசியமான பாகமும் ஆகும்.

நடமாட்டத்தில் தொடர்பு

நினூபர் மாட்டின், மறைஜூபீன் சௌந்தரி, வெஸ்னா பேகம், டெல்வாரா கன்னம்

இடஞ்சார்ந்த நடமாட்டத்திற்கும், பெண்களின் சமூக, பொருளாதார அதிகாரமளிப்புக்கும் இடையில் அறியப்பட்ட தொடர்பு உள்ளமை பற்றி உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வானது இத்தொடர்புகளை அராய்வதுடன், கிராமிய பங்களாதேவெளின் தொடர்பில் போக்குவரத்தின் பால்நிலை அம்சங்களையும் பகுப்பாய்விற்கு. இங்கு பெண்களின் நடமாட்டம் மீதான கட்டுப்பாடுகள் மீறப்பட்டுள்ளதுடன் போக்குவரத்தில் பால்நிலைப் பிரச்சனைகள் அராய்ச்சியின் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்ட துறையாக விளங்குகின்றன.

நாட்டின் இரு புவியியல் பகுதிகளான :பரிப்புர், மற்றும் நெட் ரோகொனா ஆகியன தெரிவு செய்யப்பட்டன. 2 கி.மீட்டருக்குள் கல்லிடப்பட்ட வீதியைக் கொண்ட கிராமங்கள் ‘இலகுவில் அடையக் கூடியவையாக’ குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இக் கிராமங்கள் மோட்டாரிலான போக்குவரத்துக்கான அடைதலைக் கொண்டுள்ளன. மன் பாதைகளின் ஊடாக மட்டும் அடையக் கூடிய கல்லிடப்பட்ட வீதியில் இருந்து தூர்த்தில் உள்ளதும், மோட்டார் சாரா போக்குவரத்தை உபயோகிப்பதுமான கிராமங்கள் ‘பின்தங்கிய’ எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

முதன் மையான இடக் கிடப் பியலினால் பங்களாதேவில் நடைமுறையிலுள்ள போக்குவரத்து முறை நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. எனவே, பெருமளவு போக்குவரத்து முறைகள் மோட்டார் சாராதவை என்பதுடன், பாதசாரிப் பிரயாணமே இப்போதும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது. 1986இல் மோட்டார் சாரா போக்குவரத்தானது வர்த்தகர்தியில் தொழில்படுத்தப்பட்ட வாக்கங்களின் 94 சதவீதமாகவும், சமக்கும் அற்றலளவின் மூன்றில் இரண்டாகவும் விளங்கியது. நாட்டின் பாரிய பகுதிகளில் மழைக் காலத்தின் போது ஏற்படுகின்ற கிரமமான வெள்ளமே மாவட்டத்தின் ஏனைய அம்சமாகும். மழைக் காலத்தின் போது, பெரும்பான்மையாக விளங்கும் மன் பாதைகள் வெள்ளத்தில் மூங்குவதுடன், வருடத்தின் நீண்ட காலத்திற்கு சேறாகவே விளங்குகின்றன. நாட்டுப் படகுகளே அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பெண்களின் நடமாட்டம் மீது பாரம்பரிய கலாசாரக் கட்டுப்பாடுகளினால் தூண்டப்பட்ட தொழிலின் பால்நிலைப் பிரிவு ஒரு புறத்திலும், வலியுறுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் மறு புறத்திலும் காணப்படுகின்றன. தமது வீடுகளை விட்டு பெண்கள் எப்பொழுது, என்ன காரணங்களுக்கு வெளியேற வேண்டும் என்பதற்கான

கடுமையான நியதிகள் உள்ளன. பெண்கள் ஓரளவுக்கு இக் கட்டுப்பாட்டை உடைத்து வெளியேறியுள்ளதுடன், ஆனால், பெண்களின் அபிவிருத்திக்கான இந்நாளைய கொள் கைகளில் ‘சமூக மனோதத் துவம்’ மீள்பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. உதவித் தொகையினை வீட்டு அடிப்படையிலான செயற் பாடுகளின் துறையிலேயே பெண்களுக்காக தமது பெருமளவு செயற்பாடுகளை அபிவிருத்தி முகவராண்மைகள் வடிவமைப்பதுடன், இச் செயற்பாடுகளுக்கு அதிகளவு நடமாட்டம் அவசியமாகமாட்டாது. வருமானம் தோற்றுவிக்கும் நடவடிக்கைகளில் பங்கெடுப்பதற்கு இது பெண்களுக்கு உதவியுள்ள போதிலும், மறுபுறத்தில் வீட்டுக்கு வெளியே பெண்களின் நடமாட்டம் மீது பாரம்பரியக் கட்டுப்பாடுகளின் நிலையே தாக்கத்திற்கும், வலியுறுத்தலுக்கும் பங்களித்துள்ளது.

இலகுவில் அடையக் கூடிய கிராமங்கள், பின்தங்கிய கிராமங்கள் என்ற வகையில் :பரிப்புர், நெட் ரோகொனா ஆகியனவற்றில் தொழில்நுட்பங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டதுடன், சில முடிவுகளும், மீறல்களும் கீழே கருக்கமாக வழங்கப்பட்டுள்ளன:

- ◆ தமது கிராமத்தில், அல்லது அதற்கு அருகில் சுத்தமான நீர் உள்ளதனால் (உதாரணம்: குழாய்க்கிணறு) தமது கடமைகளில் பெண்கள் பெரிதும் உதவப்படுகிறார்கள்.
- ◆ கிராமத்தில் பாடசாலை இல்லை என்றால், ஆண்களும், பெண்களும் பெரிதும் 25 நிமிடங்களுக்கு நடக்கவேண்டியுள்ளது.
- ◆ சில பாடசாலை மாணவிகள் சைக்கிளோடு அழம்பித்துள்ளதுடன், வசதியுள்ளவர்கள் ரிக் ஷோவை, அல்லது டெம் போவை பயன்படுத்துகிறார்கள்.
- ◆ கிராமங்களில் அமைந்துள்ள பாடசாலைகள் நேரத்தையும், செலவினத்தையும் மீதப் படுத்துகின்றன. இதேபோல் சுகாதாரப் பராமரிப்பு வசதிகளும் விளங்குகின்றன.

கிராமமொன்றில், சுகல போக்குவரத்துத் தேவைகளுக்கு கல்லிடப்பட்ட வீதி மிகவும் உதவியாக விளங்குவதுடன், வீதி நிருமாணத்தில் வேலை செய்வதன் மூலம் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு வரமுடியும். பின்தங்கிய கிராமங்களில் மழைக் காலத்தின்போது வெள்ளத்தினால் பெரும் கஷ்டங்கள் விளைகின்றன. வேலைக்காக ஆண்கள் வெளியே செல்லமுடியாது, அல்லது பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்ல முடியாது. சுகாதார ஊழியர்கள் கிராமத்திற்கு வரமாட்டார்கள். பெண்கள் பெரிதும் வெளியே செல்லமாட்டார்கள். கிராமங்களில் கிராமிய கடன் திட்டத்தை மேற்கொள்ள அரச சார்பற்ற தாபனங்கள் தயக்கம் காட்டுகின்றன. ஏனெனில் வருடத்தின் அரைவாசிக் காலத்தின் போது அவை தனிப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால், பெண்கள் பெரிதும் தொழிலைக் கொண்டிருப்பதில்லை என்பதுடன், வருமானம் உழைக்கும் சந்தர்ப்பங்களையும் இழக்கின்றனர். அத்துடன் பயிற்சித் திட்டங்களில் பங்கேற்கவும் முடியாதிருக்கின்றனர். பெண்கள் சந்தைக்குச் செல்வதில்லை என்பதுடன், விற்கு பொறுக்கவும் போகமாட்டார்கள். அவர்கள் வீட்டிலேயே கிடைக்கும் காய்ந்த இலை, குழைகளையும், காய்ந்த சாணத்தையும் உபயோகிக்கிறார்கள். இத்தகைய பின்தங்கிய கிராமங்களில் சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் மிகவும் இறுக்கமாக இருப்பதனால், பரிதாபகரமான வறுமை நிலவிய போதும், தமக்காகவன்றி தமது குடும்பங்களில் உள்ள ஆண்களுக்கு சிறந்த வேலை கிடைக்க வேண்டும் என பெண்கள் விரும்புகின்றனர்.

நாட்டின் வரண்ட அடையக் கூடிய கிராமங்களில், நடமாடுவதற்கு அறிகளை சுதந்திரத்தை பெண்கள் அனுபவிக் கின்றனர். கடனையும், பயிற்சியையும் அடைய அவர்கள் முடிவதுடன், வர்த்தகத்திற்காகச் சந்தைக்கும் செல்கின்றனர். ரிக்ஷோவுக்கு கட்டுப்படியாகாவிட்டால் ஏழைப் பெண்கள் நடக்கவேண்டியுள்ளது. ஆனால், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட

பெண்களை விட அறிகளை நடமாட்டத்தை இன்னும் அனுபவிக்கிறார்கள். இப்பிராந்தியத்தின் பின்தங்கிய கிராமங்களில் கூட அறிகளை நடமாட்டத்தை பெண்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். வீட்டுக்கு வெளியே வேலைக்காக செல்வதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதுடன், வருமானம் ஒன்றை ஈட்டுவதற்காக குடும்பக் காணிக்கான அடைதலையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிகவும் ஏழைகளுக்காக தமது தலைகளின் மீது சுமைகளைக் காவுகிறார்கள் என்பதே இதன் கருத்தாகும். வசதியுள்ளவர்கள் ரிக்ஷோவை கேள்வுக் குப் பெறுகிறார்கள். விறகைப் பொறுக்குவதற்காக அவர்கள் சிறிதளவு தூரத்திற்கு நடக்க வேண்டும். ஆண்கள் மட்டுமே சைக்கிளை உபயோகிக்கிறார்கள்.

கணிசமான மாற்றல் அறிக்கை குழந்திருக்கிறது. ஆனால், பெருமளவு வேறுபட்ட அமைவிடங்களையும், பின்னணிகளையும் சேர்ந்த பெண்கள் தடைகளை எவ்வாறு உடைத்தெறிந்து ஸ்ளார்கள் என்பதையும், வெளி நிறுவனங்களில் இருந்து ஆகக் குறைந்த உதவியுடன் அதிகாரமளிப்பின் வழிவகைகளாக அதிகரித்த இடஞ் சார் ந் த நடமாட்டத்தின் தாபிக்கப்பட்ட உதாரணங்களாக விளங்குகின்றனர் என்பது கவனத்தில் எடுக்கப் பட்டுள்ளது. பெண்களின் நடமாட்டத்தில் இனம், செல்வம், சாதி ஆகியன சிக்கலான தாக்கங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், ஆனால், போதுவாக, வசதியுள்ளவர்களை விட ஏழைகளும், ஆதரவற்றவர்களும் குறைந்தளவு கட்டுப்பாடுகளையே கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு மட்டும் பஸ்கள், அல்லது ரிக்ஷோவின் கிடைக்கும்தன்மை ஆகியன கட்டுப்பாடான சமூகத் தீல் நடமாடுவதற்கு பெண்களுக்கு உதவுகின்றன.

பெண்களின் நடமாட்டத்தை அறிகரிப்பதற்கான ஏனைய சிபார்சகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்:

- ◆ நன்கு பராமரிக்கப்பட்ட மண் வீதிகள்
- ◆ போக்குவரத்தில் மோட்டார் சாரா வழிவகை களைப் பெண்களுக்கு அதிகரித்தளவில் வழங்குதல் (கடன் திட்டங்கள்)
- ◆ பாடசாலைக்குச் செல்வதற்காக மாணவிகளுக்கு சைக்கிள்களை உபயோகிப்பதற்கு ஊக்கங்களை அளித்தல்.
- ◆ பெண்கள் நட்புறவுடனான பஸ் சேவைகள்.

வார்த்தைகளைச் சூடு
காய்ப்பூத்து முழுயாது
ஏறுவனை - ஏறு செக்குவுக்கு
நல்ல கணவனாய் இருக்க முழுமு

பால்நிலை சக்தியிலான் போக்குவரத்து

டேவிட் செட்டொன், அவா செரஸ்கா

நேபாளத்தில் பால்நிலையினதும், கிராமியப் போக்குவரத்தினதும் விவகாரத்தைச் சமர்ப்பிப் பதற்கான இரு அணுகுமுறைகளை இக் கட்டுரை பயன்படுத்துகின்றது. போக்குவரத்து, பால்நிலை ஆகிய இரண்டிலும் நேபாளத்தின் தேசிய கொள்கைகளின் அண்மைய வரலாற்றை முதலாவது மதிப்புரப்ப துடன், இந்த நோக்கங்கள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன என்பதற்கான பகுப்பாய்வை வழங்குவதற்கு முன் தமது நோக்கங்களில் கவட்டு மாற்றங்களை முயல்கின்றன. சனசமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார இயக்கவியல் மீதான அண்மைய போக்குவரத்து முயற்சிகளின் தாக்கங்களை விளக்குவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சனசமூகத்தின் மீது ஒடுக்குவதே இரண்டாவது அணுகு முறையாகும்.

நேபாளம் கடலால் அடைய முடியாத ஒரு நாடு என்பதுடன், 1990இன் இறுதிக் கட்டத்தில் கூட வீதியணால் அடைய முடியாத குன்றுகளிலும், மலைகளிலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு சனத்தொகை இன்னும் வாழுகின்றது. ஆறு வருடங்களின் பின்னர், 18 சதவீத குடித்தனத்தினர் இன்னும் அருகில் உள்ள வீதியை அடைவதற்கு அரை மணித்தியாலத்திற்கு பிரயாணம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அதே வேளை, 35 சதவீதத்தினர் வீதியை அடைவதற்கு முன் மூன்று மணித்தியாலங்களுக்கு பிரயாணம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. பெரும் பாலான சனத்தொகையினருக்கு, நீண்ட தூரங்கள் குறித்த கிராமியப் போக்குவரத்துக்கு பாரிய தடங்கள் மிகவும் அதிகளில் குறிப்பிடத்தக்க தாகும் என்பதுடன், குன்றுகளிலும், மலைகளிலும் வீதிகளற் பகுதி கணக்கும், மற்றும் உள்ளூர் வளங்களுக்கும் (விறகு, நீர், தீவனம் போன்றவை), ‘வெளி உலகத்திற்கும்’ கிராமங்களைத் தொடர்பு படுத்தும் இந்த மாவட்டங்களினுள்ளும் அடைதலைக் கொண்ட பிரதான வழிவகைகளாக ஒற்றையடி, கோவேறு கழுதைத் தடங்கள் விளங்குகின்றன. குன்று, மற்றும் மலைப் பிராந்தியங்களில் சிறு தடங்களின் (அத்துடன் பாரிய தடங்கள்)

1983இல் ஒரு பெண்ணின் சராசரி வேலைச் சமை ஒவ்வொரு நாளும் உத்தியோகபூர்வாதியில் 10.8 மணித்தியாலங்களாகும். இதனுடன் ஒப்பிடுகையில், ஆண் களின் சமை நாளொன் றுக் கு 7.5 மணித்தியாலங்களாகும். ஆனாலும், பெண் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களின் தகவலின்படி வேலைசெய்யும் நாளின் உண்மையான நேரம் 17 மணித்தியால் நங்களாகும். எனவே, நேரத்தை ‘மீதப்படுத்துவதற்கான’ ஏதாவது முயற்சிகள், ஓய்வு நேரமற்ற இந்த அரைவாசிச் சனத்தொகையினருக்காக ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பரந்த போக்குவரத்து கொள்கையினுள் கருத்துருவமாக ‘பச்சை வீதிகள்’ பற்றிய அரசாங்கத்தின் மேம்படுத்தலை கட்டுரை நோக்குகின்றது. பச்சை வீதிகள் மண்ணிலானவை என்பதுடன் ஒற்றை வழி வீதிகளாகவும் விளங்குகின்றன. இவை உள்ளூர் தொழிலையும், பொருத்தமான தொழில் நுட்பங்களையும் அவற்றின் நிருமாணத்திற்காக உபயோகிக் கின்றன. இவை சூழல்தீயில் நட்புவானவை என்பதுடன், அவற்றின் திட்டமிடல், நிருமாணம் ஆகிய சகல அம்சங்களிலும் சனசமூகத்தைச் சம்பந்தப்படுத்துகிறது. காத்மண்டு தலைநகரத்தில் இருந்து சுமார் இரண்டு மணி நேர வாகன ஒட்டத்தில் பிட்துங்க - லமிம்தன்த வீதியின் வழியே தாடிங் மாவட்டத்தில் சட்ட டூயூரிலி கிராமத்தில் மேற் கொள்ளப்பட்ட களவேலையின் ஊடாக, இக்கோரல்கள் யாவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. சுமார் 100 கி.மீ. பச்சை வீதிகளின் நிருமாணத்திற்கு பொறுப்பாகவிருந்த உள்ளூர் வீதிகள் திட்டம் உள்ளூர் பெண்களுக்கு சில தொழில் வாய்ப்புக்களைத் தோற்றுவித்தது. சம்பந்தப்பட்ட வேலையின் தன்மைக்கு ஏற்ப ஊதியங்கள் செலுத்தப்பட்டுடன், ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் குறித்தொதுக்கப்பட்ட பணிகளுக்கு இடையில் வித்தியாசம் காட்டப்பட்டதால், ஊதியப் பாகுபாடு காட்டப்பட்டு, பெண்களுக்கு குறைந்த ஊதியமே வழங்கப்பட்டது.

இதற்கு மேலதிகமாக வீதி முகாம்கள் அடிக்கடி ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. இவை வேறு சன சமூகங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட தொழிலாளரைக் கொண்டு வந்தது. உள்ளூர் தொழிலாளர் விதியோகிக்கப்பட்ட போது, ஒவ்வொரு ஆளினதும் ஊதியத்தில் முதல் காலபங்கு ‘மக்கள் பங்களிப்பாக’ கழிக்கப்பட்டது.

பிரயாணம் செய்யும் மக்களின் எண்ணிக் கையில் பரந்த அதிகரிப்பு உட்பட கிராமத்திற்கு ஒரு தொகை மாற்றங்களை வீதிகள் கொண்டு வந்தன. தலையில் சுமந்து செல்வதுடன் ஒப்பிடுகையில் சந்தைகளுக்கு பொருட்களை ஏற்றி இறக்குவதற்கான ஆகுசெலவுகள் குறைவடைந்தன. பாரிய சந்தை களுக்கு பொருட்களை ஏற்றி இறக்குவதில் எடுக்கப்படும் நேரமும் குறைவடைந்தது. காத்மண்டுவுக்கான கால்நடையாகச் செல்ல எடுத்த நான்கு மணி நேரம் வாகனத்தில்

சென்ற போது 30 நிமிடங்கள் மட்டுமே எடுத்தது. அதிகரித்த சமூக நடமாட்டமானது நீண்ட பிரயாணங்களை கிராம வாசிகள் மேற்கொள்வதற்கு அதிகளு இனக் கத்தை விளைவித்துள்ளது (போக்குவரத்து மீது ஒரு சதவீத வருமானம்/ செலவினம் மட்டுமே நாடு தொடர் பில் இதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது). வாகனத்தின் மூலம் பிரயாணம் செய்வதற்கான காரணங்கள் வேறு படுகின்றன. சந்தைக்கு கமத்தொழில் உற்பத்திகளைக் கொண்டு செல்வதற்காக ஒரு தடவை சென்றதாக 37 சதவீதப் பெண்கள் தொவிலித்தனர். காத்மண்டுவில் உள்ள பாடசாலைக்கு, அல்லது கல்லூரிக்குச் செல்வதாக 25 சதவீதத்தினர் குறிப்பிட்டனர். 18 சதவீதத்தினர் உறவினர்களைப் பார்ப்பதற்காகப் பிரயாணம் செய்தனர்.

வீதியின் அருகாக வாழும் மக்கள், வர்த்தகர்கள், வாகன உரிமையாளர்கள், பிரயாணிகளுக்கு சேவைகளை அளிக்கும் மக்கள் ஆகியோருக்கான ஆதாயங்களை வீதியினால் கொண்டுவரப்பட்ட பொருளாதார நன்மைகள் உள்ளடக்குகின்றன. வீதியின் அருகாக உள்ள வீடுகளின் மூலம் அதிகரித்த செல்வத்தின் சமிக்கான தொகை வீடியின்றன. இவ்வீடுகளின் பாரம்பரியக் கிடுகுகள் அகற்றப்பட்டு தகரங்களும், ஒடுகளும் போடப்பட்டுள்ளன. சட்ட டூயூரியில் மொத்தமாக 14 கடைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கு பிரதான பொறுப்பாளிகளாக பெண்கள் விளங்குவதுடன், பெண்களே பெரிதும் சாமான்களை வாங்குகின்றார்கள். பிரயாணிகளுக்காக தேநீர் கடைகள், சிறிய உணவகங்கள், தங்குமிடங்கள் ஆகியன அமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன், இவை கூட பிரதானமாக பெண்களினாலேயே நிருவகிக்கப் படுகின்றன. பாரிய நெடுஞ்சாலைகளின் மருங்குகளில் வர்த்தக ரீதியான பாலியல் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்துள்ளதுடன், பொருளாதார ரீதியில் ஒரத்திற்குரிய குடும்பங்களில் இருந்து பெண்களை இது கவர்ந்திமுப்பதுடன், ஆனால், BLR போன்ற சிறிய வழிப்பாதைகளின் வழியே அவ்வளவாக இந்நடவடிக்கைகள் இடம்பெறவில்லை. புதிய வீதி மற்றும் இணைந்த சுவடுகள் வழியே தற்போது இடம்பெறும் வாகன நெரிசலின் விளைவாக பழைய சுவடுகளினதும், வழிப்பாதைகளினதும் மருங்குகளில் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள ஆண் களும், பெண் களும் தற்போது பாதிப் படைகின்றனர்.

அதிகரித்த மோட்டாரிலான போக்குவரத்து சமை தூக்குபவர்களுக்கும், கோவேறு கழுதைச் சவாரிகளுக்கும் ஒரு வீழ்ச்சியைக் கொண்டு வந்துள்ளது. சட்ட டூயூரியில் வாழும் 10 சதவீத மக்களுக்கு இது பிரதிகூலத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு சமைகளைக் காலி தொழிலைப் பெறுகின்றார்கள். இவர்களில் ஒரு சிறுதொகையினர் பெண்களாவர். இவ்வீழ்ச்சியானது குறைந்த சாதிக்

குடும்பங்களுக்கு கல்டத்தினை விளைவித்துள்ளது. இக் குடும்பத்தினர் கமம் சாரா பருவங்களின் போது சுமைதூக்கும் தொழிலில் தங்கியிருந்தனர். ஏனெனில் தொழிலாளர்களாக வேலை தேடுவது அவர்களுக்கு கஸ்டமானதாகும். எனினும், நேபாளத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் பொருட்களின் அதிகரித்த தொகையானது வீதி அமைக்கப்பட்ட பின் வந்து விட்டது. இது புதிய வீதிகளில் இருந்து வீதிக்கு புறத்தே உள்ளே அமைவிடங்களுக்கு பொருட்களை கொண்டு செல்லும் சுமை தூக்குபவர்களுக்கு அதிகரித்த சந்தர்ப்பத்தை வழங்குகின்றது.

புதிய வீதியின் அறிமுகத்துடன் சட்ட டியூரலியில் கமத்தொழில் உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, உணவு சயநிறைவு அதிகரித்துள்ளது. மக்கள் இப்போது சேஷனம், இறுங்கு ஆகியவற்றுக்குப் பதிலாக, அரிசியைச் சாப்பிடுகிறார்கள். மேலதிகமான தீவிர உரப் பாவனை உபயோகத்தின் மூலம் விளைச்சல்கள் அதிகரித்துள்ளன. இதற்கு ஒரளவுக்கு காரணமாக உள்ளூர் கடைகளில் அவை அதிகரித்துள்ளில் கிடைக்கின்றது. இதற்கு ஒரளவுக்கு காரணமாக குடித்தன வருமானத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. காத்மண்டுவில் உயர்ந்த கிராக்கியைக் கொண்ட சிறந்த ரகங்களைக் கமக்காரர்கள் செய்கை பண்ணுகிறார்கள். அத்துடன் தலைநகரத்தில் உள்ள கடைகளில் இருந்து வீட்டுப் பாவனைக்காக பண்படுத்தாத அரிசி வகையை வாங்குகிறார்கள்.

சிறிய கமக்காரர் அபிவிருத்தி திட்டத்தினாலான ஊக்கத் தினால் மரக் கறி, பழச் செய்கையும் அதிகரித்துள்ளது. இத்திட்டமானது கமக்காரர்களுக்கு குறைந்த வட்டியிலான கடன்களை மூங்குகின்றது. ஆண்களும், பெண்களும் இப்போது, குறிப்பாக மறைக்காலத்தின் போது, தமது முதுகில் மூங்கில் கூடைகளில் உற்பத்தியை சந்தைக்கு கொண்டு செல்கின்றனர்.

சமூக போக்கும் மாற்றமடைந்துள்ளது. கமத்தொழில் செயற்பாட்டில் அதிகரிப்பொன்றை வீதி தூண்டியள்ளதுடன், எனவே தொழில்கள் உருவாகி, தமது ஓய்வு நேரத்தை கிராமத்தின் ஆண்கள் எவ்வாறு செலவழிக் கின்றார்கள் என்பதில் தூக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளது. ‘வீதி நிருமாணிப் பதற்கு முன் குடிப்பதிலும், சூதாடுவதிலும் அதிகளவு நேரத்தைச் செலவழித்த எல்லோருமே தற்போது கமத்தொழில் நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர்.

கமத்தொழில் நடைபெறாத காலங்களின் போது தொழில் களைத் தேடுவதற்காக வீடுகளையும் பிள்ளைகளையும் கவனிப்பதற்கு பெண்களை விட்டுவிட்டு ஆண்கள் புலம் பெயர் கின்றார்கள். வீதியின் மருங்கில்

உள்ளவர்கள் மத்தியில் கல்வியறிவு உயர்வாக விளங்குவதுடன், வீதியில் இருந்து தூரத்தில் உள்ளவர்களை விட அதிகளவு மாணவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்கின்றார்கள். வீதியின் மருங்கில் கட்டப்பட்டுள்ள ஆரம்ப நிலை பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கையில் அதிகரிப்பே இதற்குக் காரணமாகும். ஆனால், சட்ட டியூரலியில் பெண் கல்வியறிவு இன்னும் குறைவானதாகும். ஆனால், களின் தொகையில் அரைவாசியிலான பெண்களுக்கு வாசிக்கவும், எழுதவும் முடிகின்றது. ஆரம்பநிலை, உயர் நிலைப் பாடசாலைகளில் ஆண் மாணவர்களின் தொகையை விட பெண் மாணவர்களின் தொகை குறைவாகும் (முறையே 41 சதவீதம், 39 சதவீதம்). எனினும், இத் தொகைகள் தேசிய சராசரியை விடவும், வீதிக்கு தூரத்தில் உள்ள இடங்களை விடவும் உயர்வானதாகும்.

இறுதியில் மிகக் குறைந்த தொழில்களே உள்ளன என்பதனால் கல்வியை மேற்கொள்வது பற்றி ஆண் களினாலும், பெண் களினாலும் கருத்துப் பரிமாறப்பட்டதுடன், பகுதியில் தொடர்பு வீதி ஒன்றின் நிருமாணத்தில் வேலை பார்ப்பதற்காகப் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் குறைந்த வருமான குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் சான்றினைக் கட்டுரை குறிப்பிடுகின்றது.

கடந்த தசாப்தத்தின் போது கிராமத்தில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகளுக்கு நேரடி வழியாக வீதியே காரணம் எனக் கூறமுடியாது எனவும், ஆனால், அவதானிக்கப்பட்ட சில பொருளாதார, சமூக மாற்றங்களுக்கு மறைமுகமாக வீதி பங்களித்திருக்கக் கூடும் எனவும் கட்டுரை முடிக்கின்றது.

இப்பழும் ஒரு வதை

பத்மா சோமகாந்தன்

ஸ்ரூகத்தில் பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும். சகல உரிமைகளோடும் வாழ வேண்டும். மறபு வழியெயாட்டி அடக்குமுறை, கட்டுப்பாடு, அதிகார அமுத்தங்கள் ஆகியவற்றுக்கு இரையாகக்கூடாது என்ற நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மகளிரிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தப் பல கருத்தரங்குகளை ஏற்பாடு செய்திருந்தேன்.

கடந்த வாரம் பெண்கள் விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்களை நடைபெற்றது. இளைஞர்கள், யுவதிகள், பெண்கள், பெரியோர் எனப் பலதரப்பட்டவர்களும், பல்வேறு துறையினரும் கலந்து கொண்டது மகிழ்வு தந்தது.

தர்க்கத்திற்காக மட்டுமல்ல, குதர்க்கத்திற்காகவும் சிலர் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர்.

நெட்டையாக நிமிர்ந்து வளர்ந்த சுருட்டைத் தலைமயிர் வாலிபன் அடிக்கடி தன் தலைமுடிச் சுருளைத் தட்டிவிட்டது, “இன்று வீதிக்கு வந்தால், அதிகம் கண்ணில் படுபவர்கள் பெண்களே. ஆண்களுக்கு சமமாக இல்லை, சற்றுக் கூடுதலாக என்றும் கூடக் கூறுமளவிற்குப் பெண்கள் வெளியே சுதந்திரமாக திரிகிறார்கள். தாம் நினைத்த இடத்திற்குச் செல்கிறார்கள். விரும்பியதை வாங்குகிறார்கள். கல்வி கற்கிறார்கள். உத்தியோகம் பார்க்கிறார்கள். தேவையானவற்றை அனுபவிக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் முந்திய நூற்றாண்டுக் கதையை இப்படும் அளந்து கொட்டுவதில் வேலையில்லை.....” என பழைய பல்லவியைக் கூறிக்கொண்டிருந்தான்.

நடுந்தர வயதுடைய மாது - அவர் ஒரு பாடசாலை ஆசிரியை. அவனின் பேச்சை இடைமறிந்து தனது கருத்தை வைத்தார். “பெண்கள் முன்னிருந்த நிலைமையை விட சற்று முன்னேறிக்கொண்டு - ஆணுக்குச் சமமாகத் தொழில் செய்தாலும் இந்த வெளி வேலைகளோடு பெண் வீட்டு வேலைக்கென்றே நியமமானவள் என்ற எண்ணத்தில் எவ்வித மாறுபாடுகளும் இல்லை. தொழில் அதோடு வீட்டு வேலை என இரு சமைகளையும் சுமக்கின்ற இரட்டைச் சுமை அவளை நெருக்குவதால் அவள் முன்னேற முடியாமல் தத்தளிப்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை சுமையல் நீர் சேகரித்தல், தோய்த்தல், சுத்தம் செய்தல், விறகு பொறுக்குதல் என முக்கிய வீட்டு வேலைகள் அவளை நகக்குகிறது. இங்கே

சிறு வதை

ஆண்களோடு ஒத்த சமநிலையில் அவள் இல்லை. கணவனோ, சகோதரங்களோ, தந்தையோ வேலை செய்து வீட்டுக்கு வந்தால் அவளே தேநீர் தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது உணவு சுமைத்துப் பரிமாறவேண்டும். ஆனால் அவள் வேலை முடித்து வீட்டுக்கு வரும் போது யார் அவளுக்கு தேநீர் தயாரித்து உதவுகிறார்கள்? மள், மளவெனத் தன் கருத்தை அடித்துச் சொல்லி விட்டு அமர்ந்தாள் ஆனந்தி என்ற அந்த ஆசிரியை.

‘கிளாக்கர்’ கோவிந்தன் தனது மனப்பதிவுகளை முன் வைக்கத் தூட்டத்துக் கொண்டிருந்தார்.

தனது 'சேர்ட்டின் நீண்டு கிடந்த கைகளை மழுத்துச் சுருக்கிக்கொண்டே, 'இரு சமூகத்தின் கலை கலாசாரத்தைப் பேணவேண்டிய கடமை பெண்ணினத்திற்கே அதிகமுண்டு. நமது நாட்டுப் பெண்கள் ஏதோ ஆண்களுக்குச் சமானமாக வாழ வேண்டும் என்ற கணவில் மேற்கத்திய கலாசாரத்தைப் பிரதிபண்ணத் தொடங்கியதால் தான் எல்லாச் சீர்ப்பிகளும் ஏற்பட்டதென்பேன். எமது இனத்தின் பெண் பெரியவளாக, தெய்வமாக உயர்ந் தவளாகப் போற் றப் பட்டாள், வணங்கப்பட்டாள். ஆனால், அந்த உயர்வை . அந்த மதிப்பை அவள் பேணிக் கொள்ளவில்லை. கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலமாக அவனும் தனது இருப்பிலிருந்து இறங்கி விட்டதால் தான் பெண்ணினத்தின் மதிப்பைக் குறைக்கும் நிலை வந்தது" என ஆவேசமாகச் சொன்னார்.

"பெண்ணின் நடத்தையால் மட்டுமே அவனுடைய மாண்பு வெளிறியது என்ற திரு. கோவிந்தனின் கருத்து தவறானது" எனக் கூறிக்கொண்டெழுந்தாள் கசீலா. "பழைய இலக்கியங்களைல்லாம் ஒரு பெண்ணை ஆணுக்கு அடங்கிய வளைன்றும், ஆணின் இன்பத்துக்காகத் தன்னைத் தியாகம் பண்ணவே பெண் படைக்கப்பட்டாள் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. பெண் ஞூக் கென் ரொரு தனியான சிந் தனையோ தனித்துவமோ இல்லை என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது" என்றாள் வெட்டிப் பேசும் ஆற்றல் கொண்ட சட்டக் கல்லூரி மாணவி.

மகாத்மா காந்தி கூறியது உடம்பு நிறைய தங்க நகையனிந்து நட்ட நடுநிசியில் ஒரு பெண் தனியாக பயயின்றி வீதியில் எப்போது நடந்து செல்லமுடியுமோ அப் போதே பெண் களுக்கு பூரண சுதந் திரம் கிடைத்துவிட்டதென்பதைக் குறிப்பிட்டு, இந்த நிலை எமக்கு எப்போ ஏற்படும்? எனக் கேட்டாள் அவள்.

"ஒரு கை தட்டிச் சத்தம் ஸழாது. இரு கைகளும் சேர்ந்து தட்டினாலே ஓலி ஏற்படும் என்பதைப் போன்று பெண் முயன்றால் மாத்திரம் போதாது. ஆனால் சேர்ந்து பெண்ணின் உயர்வுக் காக உழைக்க வேண்டும். 'பெண்ணினத்தைன ஆண் மக்கள் வீரந்தான் பேணுமாயின் பிறிதொரு தாழ்வில்லை' என்றார் பாரதி....."

.....எமது சமூகம் பல அழகுகளால் புரையோடுக்கிடக்கிறது. பெண் சமத்துவமற்றவள் என்பதனால் தானே பெண் ஞூக் கெதிரான பல வன் செயல் கள் தலையெடுக்கின்றன. வன்செயல்கள் என்று குறிப்பிடும்போது ஆண் பெண்ணைத் துன்புறுத்தல், அடித்தல், தாக்குதல், ஏசுதல் முதலியவற்றால் வீட்டிற்கு வெளியேயும், மனதாலும், உடலாலும் பெண்ணை நோகப்படுத்துகிறார்கள். இதற்குச் சரியான பரிகாரத்தை நாம் கண்டு பிடித்தால், அதனை நீக்க வழிவகைகளைத் தேடினால் அதுவே இன்றைய கருத்தரங்கில் முக்கால்வாசி வெற்றி எனக் கொள்ளலாம்."

உருவில் சிறிதாக, இருந்தாலும் கடுகுபோல காரசாரமாகத் தன் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டு அமர்ந்தாள் காஞ்சனா. கல்லூரி உயர்தர வகுப்பில் கல்வியை முடித்த போதிலும் கோவில் வாசிக்காலை, தெருச்சந்தி போன்ற இடங்களில் இளம் பெண் பிள்ளைகளையீடு பற்றிய பேச்சுக்களைக் கேட்டு நொந்து அனுபவித்தவள்.

"பெண்களுக்குச் சமத்துவம் வேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதான் என்றாலும், அவரவர் தாம் நடக்கிற நடையுடை பாவனைகளிலும் பல விஷயங்கள் தங்கியுள்ளதென்பதை

மனங்கொள்ள வேண்டும். பெண்ணியம், ஆணாதிக்கம் என்பனவெல்லாம் இப்ப வந்த கதையள். எனக்கு இப்ப 56 வயசு. வேலை செய்து ஓய்வும் பெற்றிட்டேன். காஞ்சனா சொன்னது போல எனக்கொரு அனுபவமும் இல்லை. பெண்களாகிய நாம் என்னதான் கற்றாலும், வேலை பார்த்தாலும் சில அடக்கமான பண்புகளை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எங்கள் பழைய மறைப் பால் நாம் புறக்கணிக்கக் கூடாது. நவீன உடை நாகரிகம் என்று எண்ணிக்கொண்டு அழகைத்தரும் கூந்தலைக் கத்திரித்து, சிலுப்பா வைக்கிறது. ஆணைய் போல் ரி சேர்ட்டும், காற்சட்டையும் அணிந்து ஆண் பெண்ணை வித்தியாசமே தெரியாமல் நடப்பது, பார்டிகள் செல்வது போலெல்லாம் பெண்களும் செய்யத் தொடங்குவது சரியல்ல. இளம் வாலிபரின் விருந்தாகாமல் அடக்க ஒடுக்கமாக...." என நான் சொல்லி முடிப்பதற்குள் காஞ்சனா குறுக்கிட்டாள்.

"ஒரு பெண் அழகாய் இருப்பதும் தன்னை அலங்கரிப்பதும் பெண்ணுடைய சொந்த விருப்பம். அது அவளது சுதந்திரம். சுதந்திரம் அவனுக்கு இருக்கக் கூடாதா? அடங்கிப் போ என எம்மைப் பார்த்து ஏன் அடக்குகிறீர்கள்? பெண்ணுக்கும் பெண்ணே எதிரி. இதுதானே இன்றைய எமது பிரச்சனை." கல்லெறி பட்ட கண்ணாடி போல கலகலவென்று காஞ்சனாவின் வார்த்தைகள் வெடித்துச் சிதறின.

'ஜய்யையோ! இந்தக் காலப் பெண்விள்ளைகளிடம் கதைத்துத் தப்பேலாது' என அங்கு கூடியிருந்த சிலர் தங்கள் தாடையை இடித்துக் கொண்டனர்.

"ஆனால் பெண்ணும் சமமென்றால், ஆணைய் போல எல்லா வகையான உரிமைகளையும் பெண்கள் முற்று முற்றாக அனுபவிக்கிறார்களென்று கூறமுடியாது தான்." நாடகங்களில் வசனம் பேசிப் பழகிய ரஞ்சகுமார் அமைதியாகவும், அடக்கமாகவும் கூறிமுடித்தார்.

"பூமித்தாய், தாய்மொழி என்று அப்பனை விட அன்னைக்கே பெண்ணுக்கே முதலிடம் கொடுத்தனர். ஆணை விடப் பெண்ணையே தெய்வமாக உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துப் பேசப்படுகிறது. பெண்ணே ஆணிலும் உயர்ந்த நிலையிலுள்ளாள். அப்படி இருக்கும் போது சமநிலையா வேண்டும்?" என மொழிந்தார் பண்டிதர் அருணாசலம்.

அன்றைய கருத்தரங்கில் எல்லோரும் தட்கருத் துக்கள் அடித் துச் சொல்லக் கூடியதாக அமைந்திருந்தது என்னைப் பொறுத்தளவில் வெற்றிதான் என்றாலும் கலந்து கொண்டோர் யாவரையும் சிந்திக்க வைத்ததா? சரியான முடிவெடுக்க வழி திறந்து விட்டதா? என பல தடவையும் யோசித்து, யோசித்து என்னைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தேன்.

■ ■ ■ ■ ■

தாற்று 'சில்'லென்று வீசியது.

அதன் உதைப்பில் பூங்கொப்புக்கள் அங்கும், இங்கும் அசைந்து கொண்டிருந்தன.

பூக்களை மொய்த்த ஈக்கள் 'ஸ், ஸ்' என்று பறந்தன.

'டக், டக்' என்று கதவில் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. எழுந்து சென்று கதவைத் திறந்தேன்.

எனது வீட்டில், முன் பு வேலை செய்த மலையகத்தைச் சேர்ந்த பெண் நின்றிருந்தாள். அவளோடு ஒர் இளம் பெண்ணும் நின்றாள்.

என்னைக் கண்டதும், “அம்மா சொல்லாமலே வந்திட்டம். நல்ல வேளை அம்மா இருந்திட்டங்க. சந்தோஷமுங்க. நம்ம அதிர்த்தம் தான்” என்றபடி உள்ளே நுழைந்தாள் அந்தோனியம்மா.

“இவள் தான் எண்ட மகள் குழுதா” என்றாள் கூட வந்திருந்த பெண் பிள்ளையைக் காண் பித் தபடி. வெருட்சியோடு குழுதா மலங்க, மலங்க விழித்தாள்.

“ஆ..... படிக்கிறாளா?” என்றேன்.

“முன்ன படிச்சாள்.... இப்ப பிரச்சனைங்க.....”

14, 15 வயது மதிக்கக்கூடிய அழகான பெண் குழுதா. தேயிலைத் தோட்டத்தில் கூலி வேலை செய்யும் பெண்ணென்று கூற முடியாதபடி அழகும், கவர்ச்சியுமாகத் தோற்றமளித்தாள்.

மலைநாட்டில் கிறிஸ்தவ மடப் பாடசாலையில் கற்ற ஸிமிர்வு அவளிடம் பொலிந்து காணப்பட்டது.

இருவரையும் உள்ளே அழைத்து விறாந்தையில் அமர வைத்தேன்.

என்னிடம் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் திடிரென இருவரும் வந்த காரணத்தை விசாரித்தேன்.

அவர்களின் கதை பெரும் கதையாக என் முன் நீண்டது.

கசம் போல இருமித்துப்பும் தாய். போதாமை, கஷ்டமான உழைப்பு..... இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும் படிப்பிலேயே அவள் ஒன்றியிருந்தாள்.

ஸ்ரீ முது இருட்டைப் போர்த்தியது.

‘காட்போட்’ பெட்டி மேலே ஒரு பலகை. அதில் மின்னி மின்னி ஒளி வீசியது விளக்கு. அந்த ஒளியில் கொப்பியில் ஏதோ குறிப்புக் களைக் குறித் துக்க கொண்டிருந்தாள் குழுதா.

வாசலிலே நாலைந்து வாலிபர்கள். கையில் குண்டாந்தடிகளுடன் நின்ற நிலை ஏதோ பயங்கர அடித்திக்கான ஆயத்தம் போல. உரப்பிக் கதைத்தனர்.

குழுதாவின் தாயும் தகப்பனும் பயந்து நடுங்கிய படியே, வாசலுக்குப் போனார்கள்.

கைகளைப் பிசைந்தபடியே, “என்ன விசயம்” என வினவினர்.

நாலைந்து வாலிபர்களுள் ஒருவன், அனிந்திருந்த சாரத்தின் ஒரு தலைப்பைக் கையிடுக்குக்குள் சொருகியபடி, “உங்க மவள் படிச்சது போதும். அவ இனி பள்ளிக்கூடம் போக வேணாம். எனக் கு அவளைக் கட்டிக் கொடுத்துடுங்கோ” என மிடுக்காக கேட்டான்.

“குழுதாவுக்கா? கவியானமா? இப்ப என்ன அவசரம்? கட்டுற வயசில்லேல்ல. நாலு எழுத்தை அறியட்டுமே. என்ன அவசரமாங்க.” குரல் நடுங்க நடுங்க இருவருமாகத் துண்டு துண்டாகச் சொல்லி முடித்தனர்.

“நாம சொல்லுறுத்தக்கு மேலே கதையே வேணாம். அவ பள்ளிக்குப் போறதைப் பார்ப்பம். இப்பேல வழிதெருவில் போறவங்கெல்லாம் அவளை ஒரு மாதிரி பாக்கிறங்க. படிச்சது போதும். இல்லே இந்த தோட்டத்திலை.... விடமாட்டம். அங்கையிங்கயெல்லாம் தொடர்பு இருக்கென்று பொலிசிலை பிடிச்கப் போட்டிடுவேம். கவனம்.”

உறுக்கி வெருட்டி அட்காசம் போட்டுவிட்டு அந்தக் கூட்டம், லயத்தை விட்டு நகர்ந்தது.

எதிர்பாராத இந்தப் பேச்க்கள் குழுதாவின் அப்பாராமசாமிக்குப் பெருங் கவலையை ஏற்படுத்தியது. என்றாலும் அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. அவர் மனைவி அந்தோனியம்மாவின் மனம் முழங்கியது. ‘பட்ட’ வென்று இதயம் அடித்துக் கொண்டது. அவர்கள் உரப்பிய வார்த்தைகள் மறுபடியும் காதில் ஒலித்துக் கொண்டே யிருந்தன. இந்தத் துண்பம் அவளது முச்சில் கலந்து உடம்பு முழுதும் வலித்தது. மனம் இரும்பாகக் கணத்து.

குழந்தையிலிருந்தே குழுதாவை வளர்க்க அவள் பட்டபாடு..... தோட்டத்து அட்டைகள் இரத்தத்தை உறிஞ்சி எடுப்பது போல அவனுடைய பலம், நலம் யாவையுமே அப்பெண் குழந்தையை வளர்ப்பதில் உறிஞ்சப்பட்டு விட்டன. வெறும் கோதாக அவள் உடம்பு வலிமை கெட்டுக் கிடந்தது.

அந்த லயனுக்கே ஒளியேற்றும் தீமாகக் குழுதா திகழுவேண்டுமென அந்தோனியம்மா ஆசைப்பட்டாள்.

மழையற்ற வரட்சிக் காலத் தேயிலைச் செடிகளாக அவள் எதிர்பார்ப்புகள் காயந்து கருகின.

‘கீசு, கீசு’ சென் இரையும் புச்சிகளின் ஒசை அந்த மலைப் பிரதேசத்தை அவனுக்கு நினைவுட்டியது. இரவு முழுவதும் மனம் கசகசத்தது.

உறுக்கமற்ற கண்கள். ஓய்வற்ற மன உழைச்சல்.

ஆண்டாண்டு காலமாக அந்த மலையின் ஒற்றையிடப் பாதையோடு ஒன்றிலிட்ட நாட்கள்...! பழைய நினைவுகள் ஆழமான பள்ளங்களாக அவள் மனதை உறுத்தின.

■ ■ ■ ■ ■

நீங்கு வெளித்தது. இரவெல்லாம் திட்டமிட்டபடி அந்தோனியம் மா கணவனை வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி விட்டுவிட்டு, குழுதாலையும் கூட்டிக் கொண்டு பஸ்ஸில் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டு விட்டாள்.

கொழும்பில் அபிராமி அம்மா பெண்கள் விவகாரங்களில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைப்பவர். கூட்டங்கள், கருத்தரங்கு, பேச்சு, சந்திப்பு, கலந்துரையாடல் என்ற விடயங்களில் ஈடுபட்டுச் சுற்றித் திரிவான். உதவிக்கு வீட்டில் பொருத்தமான ஆளில்லை. ஒத்தாலையாக இருக்க யாரையாவது தேடித் தரும் படி ஏற் கணவே அந்தோனியம்மாவிடம் சொல்லியிருந்தா. அபிராமிம்மாள் கூறியில்லை நினைவுக்கு வர அவ வீட்டுக்கு வேலைக்காரியாக மகனை ஒழுங்கு செய்துவிட அதிகாலை பஸ்ஸில் மகனையும் கூட்டிக் கொண்டு புறப்பட்டுவிட்டாள்.

■ ■ ■ ■ ■

நெருட்சியோடு மிரண்டு கொண்டு நிற்கும் குழுதாலைப் பார்த்தேன்.

கிட்ட வருமாறு அழைத்தேன்.

“குழுதா உனக்குப் படிக்க விருப்பமா?”

நீண்ட நேரம் மௌனத்திற்குப் பின் முகம் மலர “அழாமுங்க” என்றாள்.

“அப்படியாயின் நீ ஒழுங்காகப் பாடசாலைக்குப் போக வேண்டுமே!”

“அழாமுங்க.”

“பள்ளிக்கூடம் இருக்கு. அங்கே படிப்பிக்க ரீசர் இருக்கிறா. மேசை, வாங்கு கரும்பலைகை என எல்லாத் தளபாடங்களும் உண்டு. பாடப்புத்தகம் கொப்பிக்குமுன்னு. அப்பிடி எல்லா வசதிகளுமிருக்க படிப்பதற்கு உனக்கு என்ன குறை...? சொல்ல.... படிக்க விருப்பமில்லையா? வீட்டு வேலைக்காரியாயிருக்கத்தான் பிடிக்குமா... சொல்லேன்.” நான் அவனுடைய நோக்கத்தை அறிய வற்புறுத்தினேன்.

கால் பெருவிரலால் நிலத்தை உழுதபடி பதுங்கிப் பதுங்கிப் கஷ்டப்பட்டு வார்த்தகளை வெளியே தள்ளினாள்.

“படிக்க எல்லாமிருக்குங்க. ஆனா..... ஆனால் பள்ளிக்கூடம் போய் வாறுதுதான் ரொம்ப கஷ்டமுங்க.....” என்றாள்.

கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

‘போய் வருவதற்கு என்ன கஷ்டம்? கணதூரம்

நடக்கோணுமோ?’

“இல்லீங்க.. அம்பிட்டுத் தூரமில்லீங்க. நடக்க முடிஞ்ச தூரந்தானுங்க...”

“அப்படியென்றால் நடந்து போய் படிச்சிட்டு வர என்ன கஷ்டம்? விபரமாய்ச் சொல்லேன், குழுதா.”

“நோட்டிலை நாம் நடந்து போகேலாதுங்க. காவாலிப் பொடியமாருடைய தொல்லை சகிக்கேலாதுங்க.”

“ஏன் அப்படி என்ன செய்வாங்க? விளக்கமாகச் சொன்னால் தானே என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும்?”

“காவாலிப் பொடியமாருங்க கூடி நிப்பாங்க. நடந்து போகேக்கை குறுக்கே வந்து தடுப்பாங்க. மறிப்பாங்க.”

“நீ விலத்திப் போறதுதானே! அல்லது ஜந்தாறு பிள்ளைகளாகச் சேர்ந்து ஒன்றாய்ப் போறதுக்கென்ன?”

“கெட்ட வார்த்தகளால் தூவிப்பாங்க! கிளிக் குஞ்ச என்னை விட்டுப் பறந்திடாதை. உன்னைத் தான் நம்பின்டிருக்கேன். உன்னையே கலியாணம்” விக்கி, விக்கி அழுத் தொடங்கிவிட்டாள் குழுதா.

“எனக்கு வெள்ளைத் தோலாம். நான் நடிகை சிம்ரான் மாதிரியாம். என்னைத் தான் கட்ட வேணும் என்றெல்லாம் கத்துவான்கள். அம்மா நோட்டால் படிச்சிறுக்குப் போய் வரவே முடியாதம்மா” என்று கூறி அழுதாள்.

மெல்லிய தூற்றலாகத் தூறத் தொடங்கிய அவள் பேச்சு ஆக்ரோஷம் ஏற் ஏறக் கடும் மழை ஒரு பாட்டம் பெய்து தள்ளுவது போலத் தன் மனதை வாட்டிய துங்பங்களையெல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தாள் குழுதா.

“நான் படிக்க வேணும். எனது ஊரில் வீட்டுக்கு அருகாமையில் உள்ள பாடசாலைக்குப் போய் படிச்சிட்டு வர முடியவில்லை. வழிதெருவில் பெடியளின் சேட்டைகள் கரைச்சல்கள் மனதைப் பிழிஞ்செடுக்கின்றன. இந்தத் துங்பத்தாலை படிப்பையே விட்டிட்டிருக்க வேண்டி ஆயிட்சு. படிச்சவங்க, பெரியவங்களைல்லாம் கூடி பெண்ணை முன் நேற்ற எண்டு ஏதேதோவெல்லாம் கூட்டங்கள் வைக்கிறாங்க. புத்தகம் எழுதுறாங்க. ஆனா, என்னைப் போன்ற குமரப்பிள்ளையள் நோட்டிலை போய்வரேலாமல் நக்கலடிக்கிறாங்க. சேட்டை பண்ணுறாங்க...”

குழுதாவின் கற்றுக்கள் என் மனதைக் குத்தின.

கற்றோர், உத்தியோகம் பார்ப்போர், உயர்பதவி வகிப்போர், சிந்தனையாளர் எனப் பலரும் சேர்ந்து பெண் உரிமைக்கான கருத்தரங்கள், கலந்துரையாடல்கள், வேலை வாய்ப்பில் சமத்துவம், திட்டங்கள், தீர்மானங்கள் எடுப் பதில் பெண் களின் பங்கு என் றெல் லாம் உயர்மட்டங்களில் கருத்தால்களையும், உரையரங்கு களையும் நாம் திட்டமிட்டு நடத்தி வருகிறோம். ஒன்றல்ல இரண்டல்ல, பல்லாயிரக்கணக்கான ஆனால் சாதாரண இத்தகைய குழுதாக்களின் நாளாந்தப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி இனி என்ன செய்ய வேண்டும்? இக் கேள்வி என்றுள்ளால் விஸ்வருபமாக எழுந்து நின்றது.

(யாவும் கற்பனை)

மலைப்பகுதிகளுக்கு - ஒரு 'ட்ரோலி' (Trolley)

ஆர்.குப்தா, பி.கே.சிக்தர்
மத்திய வீதி அராய்ச்சி நிறுவனம்,
புது டெல்லி, இந்தியா

பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான அத்தியாவசிய உள்ளகமைப்புத் தேவைகளாகப் போக்குவரத்தினதும், வீதியினதும் பொருத்தமான முறைகளின் கிடைக்கும் தன்மை விளங்குகின்றது. கிராமியப் பகுதிகளுக்கு இது சமயான விதத்தில் உண்மையானதாகும். இதன் பிரகாரம், குறுகிய காலத்தினுள் குறைந்த அபிவிருத்தி அடைந்த பகுதிகளில் இந்த வசதிகளை வழங்குவதற்காக உபாயங்கள் விருத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், நாட்டில் உள்ள 0.6 மில்லியன் கிராமங்கள் தொடர்புபடுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிகளை எடுக்கின்ற போதிலும், இம் முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை.

சகல காலநிலை வீதிகளும் இக் கிராமங்களின் 35%ஐ மட்டுமே தொடர்புபடுத்துவதாக மதிப்பிடப்படுவது. எஞ்சிய வீதிகள் எல்லா காலநிலை வீதிகளையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுடன், பின்தங்ஹியப் பகுதிகளில், சுவடுகள் மட்டுமே உள்ளன. இப் பகுதிகளில் பொது போக்குவரத்து முறை அறவே இல்லை. மெதுவானது மட்டுமன்றி ஆனால், சிக்கமைற்ற போக்குவரத்தையே கிராமத்தவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவான மோட்டார் சாராத போக்குவரத்து அமைப்புகள்

மனித சமைதூக்கல் - தலை, தோள், முதுகு கமை காவுதல்

இப் போக்குவரத்து முறை மூலதனச் செலவினத்தை கோராத இலகுவில் சாத்தியமாகும் ஒன்றாகும். வழமையாக 40 கி.கிராமுக்கு குறைவான நீர், தீவனம், விறகு ஆகியவற்றின் போக்குவரத்துக்காக இது உபயோகிக்கப்படுகின்றது. மலைப் பிராந்தியங்களில் முதுகில் சுமார் 30 கி.கிராமைக் காவுதல் பொது வானதாகும். சமவெளிகளில் தோளில் காவுதல் நடைமுறையில் உள்ள போதிலும், மலைப் பிராந்தியங்களில் பொதுவானதல்ல.

கை வண்டில்கள்

குறுகிய தூரப் போக்குவரத்துக்காக கிராமிய, நகரப் பகுதிகளில் கைவண்டில்கள் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. இவை பாரம் பரிய வடிவமைப்பைக் கொண்டவை. இவை உபயோகிக்கப்படும் பகுதியைப் பொறுத்து வண்டில் கஞ்சுக்கு சில திருத்தங்கள் செய்யப்படுவன. நல்ல வீதிகளில் உச்சமாக சுமார் ஒரு தொன் சுமையை இவ் வண்டில்களில் காவழியும்.

மிதிப்படி வனுவூட்டப்பட்ட சாதனங்கள்

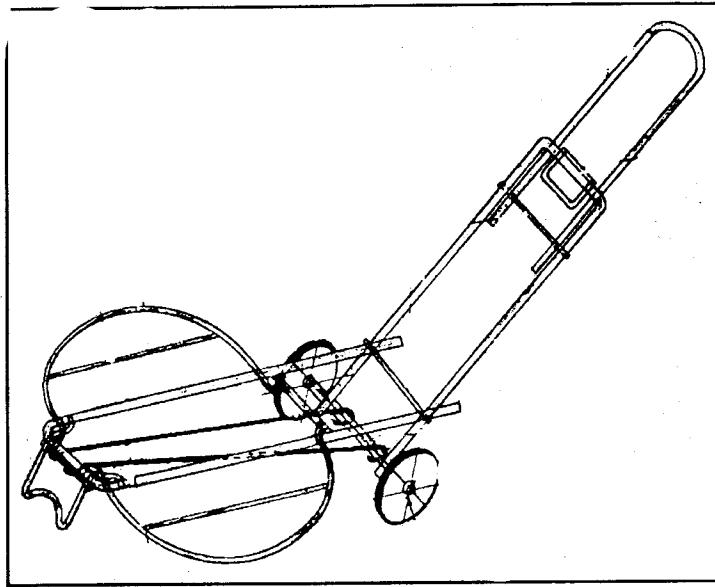
சைக்கிள்கள், தொடரிகளுடனான சைக்கிள்கள், சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் ஆகியன வீதிப் போக்கு வரத்துக்கான மிதிப்படி வனுவூட்டப்பட்ட சாதனங்களில் பலதரப்பட்ட அமைப்புக்களில் அடக்குகின்றன. இவற்றில் நகர், கிராமிய பகுதிகளில் சைக்கிள்கள் பொது வானவையாகும். மக்களையும், பாரமற்ற பொருட்களையும் கொண்டு செல்வதற்கு இவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சைக்கிள் ரிக்ஷாக்கள் ஓரளவு நகர், நகர் நிலைமைகளில் பொதுவாக உபயோகிக்கப்பட்ட போதிலும், கிராமிய வீதிகளின் சீர்கேடான தன்மையின் காரணமாக கிராமியப் பகுதிகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட உபயோகத்தையே கொண்டுள்ளன. மலைப் பகுதிகளில் இவற்றின் உபயோகம் பெரிதும் நிலவில்லை.

மிருகத்தினாலான இழுவை வாகனங்கள்

நாட்டில் ஸ்கக்கணக்கான இழுவை மிருகங்களும், பாரிய மனித வளங்களும் கிடைக்கும் காரணத்தினால், மக்களையும், பொருட்களையும் ஏற்றி இறக்குவதற்காக யிகவும் பரந்த ரீதியில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களில் தற்போது மோட்டாரிலான வாகனங்கள் குறுகிய தூரங்களுக்கு சிறிய சுமைகளை ஏற்றி இறக்குதலை மிருகத்தினாலான இழுவை வாகனங்களினால் மிகவும் சிக்கனமாக மேற்கொள்ளலாம் (பொதுவாக ஏற்றுதல், இறக்குதல், வீணான காலம் ஆகியன பொதுவாக பிரயாண நேரத்தை விட உயர்வானதாகும்). நாட்டின் கிராமியப் பகுதிகளில் போக்குவரத்தின் பாரிய முறையாக இவிவரவுள்ள பல ஆண்டுகளுக்கு முக்கியமானதொரு பங் கிணை இவ் வழைப்பு வகிக்கும் என் பதில் சந்தேகமில்லை. கடந்த காலங்களில் வண்டில்களின் வடிவமைப்பைத் திருத்துவதற்கு முயற் சிகிள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக-

- ⊖ வண்டில்களின் உறுப்புக்களின் நிருமாணத்திற்காக மாற்றீடு பொருட்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.
- ⊖ ரயர்கள் மூலம் மரத்திலான அல்லது உருக்கிலான சக்கரங்களை மாற்றுதல்.
- ⊖ குழியிருளைகள் (bushes) / போதிகை (bearing) போன்றவற்றை வழங்குவதன் மூலம் சக்கர அச்சத் தொடர்பில் உராய்வைக் குறைத்தல்.

நடைமுறையிலுள்ள மிருகத்தினால் இழுக்கப்படும் வாகனத்தில் திரிபுகளை வெளிப்படுத்த பெருமளவு ஆய்வு

களை புது டெல்லியில் உள்ள மத்திய வீதி ஆராய்ச்சி நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ளது. சக்கர அச்சு தொடர்பின் வடிவமைப்பே இவ்வாய்வுகளின் ஒரு முக்கியமான அபிவிருத்தியாகும். மிருகத்தினால் இழுக்கப்படும் வாகனங்களின் தின் மத்திலான சக்கரங்களினால் நடைபாதைக்கு விளைவிக்கப்படும் சேதம் தின்ம் சக்கர அச்சு தொகுப்பினால் குறைக்கப்படுகின்றது.

விலங்கிலான போக்குவரத்து

கிராமிய போக்குவரத்துக் காரணங்களுக்காக உபயோகிக்கப்படும் மிருகங்களில் குதிரை, கோவேறு கழுதை, கழுதை, ஒட்டகம் ஆகியன அடங்குகின்றன. பாரமான கமைகளைக் காவுவதற்காக குறிப்பாக மலைசார் ந்த பகுதிகளில் பொதி மிருகங்கள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அவற்றின் ஆரம்ப, மற்றும் பராமரிப்புச் செலவினமே அவற்றின் உபயோகத்தில் பிரதிகூலமாகும்.

கிராமிய மலைப்பகுதிகளில் போக்குவரத்து

கிராமிய மலை சார்ந்த பகுதிகளுடன் ஒரு தொகை நடவடிக்கைகள் அடையாளம் காணப்பட முடியும் என்ற போதிலும், எரிபொருள், நீர், மாஸ்யப் பொருள் ஆகியவற்றின் போக்குவரத்து முன்னுரிமையானது என்பதுடன், அவற்றின் போக்குவரத்துக்கும், விநியோக த்திற்கும் பெருமளவு இச் சேவைகளைப் பெண்கள் வழங்குகின்றார்கள். மலைசார்ந்த, பழங்குடி, தூர் இடத்திலான சில கிராமங்கள் போக்குவரத்து வசதியைக் கொண்டிருக்கவில்லை. சில வசதி கிடைத்த போதும் அது பழைமையானதாகும். அத்துடன், கிராமிய மக்களின் மத்தியிலான வறுமையானது பிரயாணம் செய்வதற்கும், பொருட்களைக் காவுவதற்கும் மிகவும் பொதுவான முறையாக நடப்பதே விளங்குகின்றது. பெண்கள் வழைமையாக தமது தலையில், அல்லது முதுகில்

கமையைக் காவுகிறார்கள். தமது மிருகங்களுக்கான தீவனத்தைச் சேகரிப்பதற்காக நீண்ட தூரங்களுக்குப் பெண்கள் நடக்கின்றார்கள். தீவனத்திற்கும், விறகுக்குமான தட்டுப்பாட்டின் கருத்து என்னவெனில், நாளின் பெரும்பாலான நேரம் 20 - 30 கி.கி தீவனத்தை, அல்லது விறகை சேகரிப்பதில் செலவழிக்கப்படுகின்றது. இவற்றைப் பெண்கள் தமது தலையில், அல்லது முதுகில் கமக்கிறார்கள். இந் நாளாந்த நடவடிக்கைகளில் வயதான பெண்களுக்கு குடும்பத்தில் உள்ள இளம் பெண்கள் உதவுகிறார்கள்

குறிப்பிட்ட வடிவமைப்பத் தேவைகளை கருத்திற்கு எடுத்து. கையினால் இழுக்கப்படும் சக்கரத்தினாலான ‘ட்ரோலி’ ஒன்று வடிவமைக்கப்பட்டது. இந்த ‘ட்ரோலி’யில் சமார் 30 கி.கி. தீவனத்தை ஏற்றி இறக்கலாம். வீதிகளில் இதை இலகுவாக இழுத்துச் செல்ல முடியும். உபயோகத்தில் இல்லாத போது காவுவதற்காக இலகுவாக முடிக்க முடியும். ‘ட்ரோலியின்’ பாரத்தைக் குறைப்பதற்காக மென்பாரத்திலான அலுமினியம் கலப்புலோக பகுதிகள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய ‘ட்ரோலி’ கிராமிய மக்களுக்கு கட்டுப்படியாகும் என்பதுடன், சமூக ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் எனவும் நம்பப்படுகின்றது.

முடிவுரை

கிராமிய மலைப் பகுதிகளில் பொருத்தமான போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் கிடைப்பதற்கு அரிது என்பதுடன், வாழ்வின் அழிப்படைத் தேவைகள் நீண்ட தூரங்களுக்கு தமது தலையில் அல்லது முதுகில் கிராமிய மக்களினால் கமக்கப்படுகின்றன. இந்த கமை காவும் முறைகள் கட்டமானதும், ஆரோக் கியத் திற்கு ஊறுவிளைவிக்கின்றன. எனினும், அவர்களது நாளாந்த தேவைகளை இலகுவாகச் சமப்பதற்கு அவர்களுக்கு உதவக் கூடிய போக்குவரத்து சாதனமொன்றை வடிவமைப்பது சாத்தியமானதாகும்.

ஸ்பண்டின் ராஸ்

டிசம்பர் 1999 □ இதழ் 20 □ ISSN 1391-0914 □ விலை ரூபா 20/-

பெண்களின் உடலைக்கான இலங்கைச் சுஞ்சீகை

வாழ்விஸ் காத்திருக்கும் வசந்த ராஸம்

றுயந்திகளைத்
இதாவைத்துவிட்டு -
விருக்குமின் விளம்பிஸ்
நிற்கும் ஸ்பண்டிகை!!

இதாட்டும் இதாஸ்விகளால்
இருதயத்தையா
ருள்யப்படுத்திக் கொள்வது?

இமயத்தையை
ஶகரத்துப் பார்க்கும்
உ.ஏ. நுக்கிச்சல்லீன் நான்பு
இதாஸ்விகளாஸ்ஸாம்
துரும்புகள் தானோ!

உ.ஏ. வீரியப் பார்வாவகளைக்
கக்கு சூரியக் கத்திகளை வெட்கப்படும்...!
பின் எதுந்துத்
தந்தாலைக் கிருட்டெடுக் கக்கு
தந்திகாலை மூயந்திகள் !

-அறிவுமதி